

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТНИКъ“:
за въ Княжество 16 лева, за по въгъл заедно съ пощенски раз-
носци 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, че се отнася до „Държавенъ ВѢСТНИКъ“, се испраша
до администрацията му.

Год. X.

СОФИЯ, вторникъ 13 декември 1888 год.

Брой 135.

Извѣстия отъ двореца на Негово Ц. Височество.

По случай смъртъта на Негово Велико Херцогско Височество Александър Князъ Хессенски и на Рейнъ, баща на бившия ни Князъ Александър, въ недѣля на 4 декември, по заповѣдъ на Негово Царско Височество Князъ, дружинния командиръ отъ 1 пѣши на Князъ Александър полкъ, капитанъ Стоянъ, тръгна за Дармщадъ, натоваренъ, да положи на гробътъ на починалия Херцогъ вѣнецъ отъ страна на полкътъ си и да бѫде личенъ тѣлкователъ на истинските съболѣзвания на Негово Царско Височество и на полкътъ, прѣдъ фамилията на Великото Хессенско Херцогство и прѣдъ Княжеската Батембергска Фамилия.

Въ понедѣлникъ на 5 декември въ 10 ч. сутринята Негово Царско Височество прие на докладъ г-на Министра предсѣдателя; въ 11 $\frac{1}{2}$ часа началниците на шевските части имаха честъта да се представятъ на Негово Царско Височество съ почетни рапорти.

Същия денъ Негово Царско Височество заповѣда да се отслужи паракасъ за годишнината на Негово Величество Фердинандъ Францъ Антоанъ, Портогалския Царь, Князъ отъ Саксъ и Кобургъ, чича на Н. Ц. Височество Князъ.

Въ вторникъ на 6 декември въ 11 ч. сутринята Негово Царско Височество благоволи да приеме на ауденция г-нъ майоръ Г. Поппъвъ, началникъ на въоружението отъ артилерията.

Същия денъ въ 5 ч. слѣдъ пладне, Господаря благоволи да приеме на ауденция г-на Г. Ролинъ Жакминъ, бившия министъ на Вътрѣшнитѣ дѣла въ Белгия, и синътъ му г-нъ А. Жакминъ.

Въ срѣда на 7 декември Негово Царско Височество прие на докладъ въ 11 ч. сутринята г-на Министра на Правосъдието; въ 11 $\frac{3}{4}$ г-нъ Ш. Дусетъ, професоръ по фехтованието отъ Воен. хото Училище.

Същия денъ въ 6 ч. слѣдъ пладне Господаря прие на докладъ г-на Министра на Финансите.

По случай смъртъта на Негово Царско Височество Евгений, Князъ на Савоя, Каринянъ и на Негово Велико Херцогско Височество Александър.

сандръ, Князъ Хессенски и на Рейнъ, Негово Царско Височество Князъ наложи тридневенъ придворенъ трауръ начиная отъ 7 декември.

Въ четвъртъ на 8 декември за починалий Принцъ Евгений Князъ на Савоя, Негово Царско Височество Князъ заповѣда да се отслужи паракасъ въ Католическата църква. Негово Ц. Височество обкръженъ отъ цивилната Си и военна свита присъствува на тази Божественна церемония; тамъ бѣхъ така сѫщо и Гг. Министътъ, Италианския дипломатически и генераленъ консулъ въ столицата Негово прѣвъходителство Г. Графъ Соннацъ, придруженъ отъ цѣлия персоналъ на консулството, въ което число и г-нъ Сканиглия, Италиански въ Пловдивъ консулъ, който бѣ дошелъ нарочно въ столицата по този случай.

По Министерството на Финансите

УКАЗЪ

№. 262.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашия Министъ на Финансите, представено Намъ съ доклада му подъ №. 37761, отъ 2 декември т. год., и съгласно съ постановлението на Министерския Съветъ отъ 27 ноември с. г., (протоколъ №. 80).

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отъ надзирателя на двореца въ с. Сандрово (Варненски окръгъ), да се вземе гаранция въ размѣръ на 5000 лева.

II. Освобождението на тая гаранция да става съгласно съ чл. 23 отъ „закона за гараниците на чиновниците“.

III. Испълнението на тоя указъ се възлага на Нашия Министъ на Финансите.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 5 декември 1888 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Преподписанъ:

Министъръ на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

Съ височайше одобренъ докладъ подъ №. 37473 отъ 30 ноември т. г., разрѣшава се внасянието за разглеждане въ настоящата сесия на Народното Събрание, законо-проектъ за булиното съме.

Съ височайше одобренъ докладъ подъ №. 37791 отъ 3 декември т. г., разрѣшава се на ковчежника при Плѣвенското окръжно ковчежничество, Ив. Вацовъ, единомѣсеченъ заграницъ отпускъ, по причина на болѣсть, счита-емъ отъ денътъ на ползванието отъ него.

Съ приказъ подъ №. 1142 отъ 30 ноември т. год., отчислява се началника при Кайбиларския митарственъ пунктъ, въ района на Вакжевската митница, Захариевъ, по недовѣrie; заплатата на Захариева ще прѣстане да слѣдва отъ денътъ на съобщението за отчислението му.

Съ приказъ подъ №. 1145 отъ 1 декември т. година, се постановява: Понеже Върховната Смѣтна Палата е признала бившия управителъ на Вакжевската митница Николая Черневъ, сега началникъ на Урумъ-Къйския митарственъ пунктъ, въ района на Бургазската митница, за неиздѣлженъ предъ хазната на сумма 7754 лева и 53 ст. происходящи отъ недовзето мито и бегликъ и отъ необлѣпване и неуничтожение гербови марки, то възъ основание на пунктъ 2 членъ 45 отъ закона за помѣнжата Палата Черневъ се отстранява отъ занимаемата му начальическа длѣжност при Урумъ-Къйския митарственъ пунктъ.

Съ приказъ подъ №. 1146 отъ 2 декември разрѣшава се на ковчежника при Айтоското околийско ковчежничество, Ив. Г. Сапуновъ 10 дневенъ отпускъ, по причина на болѣсть, считаемъ отъ денътъ на ползванието му.

Съ приказъ подъ №. 1147 отъ сѫща дата, заличава се началника при Голѣмо-Дѣрвентския митарственъ пунктъ, въ района на Вакжевската митница, Димитръ Божковъ отъ списъците на чиновниците по Финансовото Министерство, понеже се е поминалъ на 3 ноември текуща година; заплатата на Божкова ще се отпустне до деня въ който се е поминалъ.

УКАЗЪ

№. 51.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Като одобрявамъ предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му подъ №. 5150 и съгласно постанови-
лието на Министерския Съвѣтъ съ прото-
кола му отъ 1 ноември т. год., подъ №. 74.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Съгласно чл. 58 отъ „закона за отченостъта, по бюджета“, ризрѣшавамъ да се прѣнесжътъ отъ § 204 къмъ § 184, по бюджета на Дирекцията

на Общественитѣ Сгради за т. г., 2500 лева, за усиление кредита.

II. Испълнението на настоящия указъ въз-
лагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 24 ноември 1888 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Царско Височество написано,

ФЕРДИНАНДЪ.

Преподписанъ:

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№. 5150.

Господарю!

Тъй като кредита предвиденъ въ § 184, по бюджета на Дирикцията на Об. Сгради т. г., се оказа недостаточенъ, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Царско Височество да благоволите, да разрѣшите, на основание чл. 58 отъ „закона за отченостъта по бюджета“ и съ-
гласно постановлението на Министерския Съвѣтъ съ протокола му отъ 1 ноември т. год. подъ №. 74, да се взематъ отъ § 204, по сѫщия бюджетъ и се прѣнесжътъ къмъ горѣпомен-
натия параграфъ 184, една сумма отъ 2500 л.

Ако, Ваше Царско Височество, одобрявате това мое предложение, то най-покорно Ви моля да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданникъ.

София, 22 ноември 1888 год.
Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№. 54.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Обявявамъ на всички Наси вѣрноподаници:
Обикновенното Народно Събрание въ своята
Предовна сесия на 15 ноември т. г. прие,
Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 4527 лева.

Чл. 1. Да се отпустнатъ на Дирикцията на Общественитѣ Сгради 4527 лева, за исплица-
ние постройката моста на р. Ломъ при г. Ломъ,
прѣзъ 1885 година.

Чл. 2. Тази сумма да се предвиди въ бюд-
жета за текущата година.

Заповѣдвамъ настоящия законъ да се облѣче
съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ Дър-
жавенъ Вѣстникъ и тури въ дѣйствие.

Распорежданията за ввеждане във действие на този законъ възлагаме на Нашия Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 28 ноември 1888 год.

На първообразното съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:
Министър на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

Първообразният законъ облѣченъ съ Държавна Печатъ и зарегистриранъ подъ № 173 на 3 декември 1888 година.

Пазителъ на Държавния печатъ,
Министър на Правосъдието, К. Стоиловъ.

Съ указъ подъ № 57 отъ 3 декември т. г., заповѣда се внасянието въ V Обикновенно Народно Събрание въ втората му редовна сессия предложение за изменение чл. 24 алинея 2 отъ временните условия приложени къмъ контрактъ за направата на желѣзопътната линия Царибродъ-София-Вакарелъ.

Съ указъ подъ № 62 отъ 7 декември разрешава се: по ст. I да се доставятъ чрѣзъ търгъ на общи основания 50,000 дѣбюви траперси и 500 телеграфни стълпове, нужни за поддържането на желѣзопътната линия Русе-Варна, и по ст. II суммата отъ 203,000 лева приблизително, нуждна за тази доставка, да се ввѣме отъ кредита, който ще се предвиди за тази цѣлъ въ бюджета за 1889 година.

Съ указъ подъ № 63 отъ сѫща дата, разрешава се да се отдаде на предприемачъ съ контрактъ, по доброволно съглашение, направата на оборъ, складъ за дрѣхи, плѣнникъ, пералня, стая за аутопсия и дезинфекциона стая при новото здание на Търновската болница, на основание на чл. 75 пунктъ 8 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

Съ височайше одобренъ докладъ подъ № 5286 отъ 30 ноември, разрешава се на Русенския окръженъ инженеръ, Д. Деблонъ, единъ мѣсеченъ заграниценъ отпускъ въ Белгия, по семейни причини, считаемъ отъ 1 декември т. г.

Съ приказъ подъ № 95 отъ 1 декември т. г., уволнява се Фердинандъ Будини, врѣмененъ надзирателъ на постройката за помѣщение на Сливенското окръжно ковчежничество, отъ тази длѣжностъ, отъ 1 декември.

Съ приказъ подъ № 96 отъ 8 декември т. г., уволнява се назначения временно за надзирателъ по поправката на Бѣленския мостъ, по шоссето Русе-Търново, Иванъ Шипкалиевъ, отъ тая длѣжностъ отъ 1 декември, по причина, че работитъ на тоя мостъ съ свршени.

Съ приказъ подъ № 97 отъ сѫща дата, уволнява се врѣменния надзирателъ на работитъ по приспособлението находящата се въ г. Дубница джамия на окр. затворъ, Никола Стояновъ, отъ тази длѣжностъ отъ 15 декември.

Съ приказъ подъ № 120 отъ 7 декември т. г., уволнява се отъ длѣжностъ Силистренския второразряденъ окръженъ инженеръ Длухи, като се счита уволнението му отъ 10 декември.

Съ приказъ подъ № 121 отъ 8 декември т. г., уволнява се отъ 1 декември, по причина, че работитъ по предварителнѣ изучвания на желѣзопътната линия Ямболъ-Бургазъ се свршиха: началникъ на поменжтитъ изучвания, инженеръ Л. Амедей, и инженеръ по исчисленията на изучванията, Т. Тоневъ.

По Дирекцията на Бѣлг. Държ. желѣзници.

Съ приказъ подъ № 165 отъ 28 ноември уволянява се разсилния при Дирекцията на Бѣлгарските Държавни желѣзници, Димитъръ Ивановъ, отъ тая длѣжностъ отъ 1 декември, понеже постъпва на военна служба, и на негово място назначава се отъ сѫща дата Илия Михайловъ съ годишна заплата 840 л.

Съ приказъ подъ № 166 отъ сѫща дата, уволянява се ученика при Софийската гара Илия Левски отъ длѣжностъ отъ 1 декември т. г., понеже постъпва въ военна служба, а на негово място назначава се Хараламби Михайловъ, съ годишна заплата 720 л., тоже отъ 1 декември.

Съ приказъ подъ № 167 отъ сѫща дата, уволянява се стрѣлочника при Вакарелската желѣзопътна станция, Ив. Ботевъ отъ 1 декември по невнимателно исполнение на длѣжността си. Бившиятъ стрѣлочникъ по желѣзницата Русе-Варна, Стефанъ Видовъ, се назначава на място на Ботева тоже отъ 1 декември съ годишна заплата 960 лева.

Съ приказъ подъ № 168 отъ сѫща дата, назначава се Г. Ив. Лазаровъ на длѣжностъ чиновникъ по службата на стоките при Царибродската гара, на място вакантно, съ годишна заплата 1800 лева.

По Военното Министерство.

УКАЗЪ

№. 162.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на Бѣлгария,

По предложението на Нашия Воененъ Министъръ, изложено въ доклада му отъ 27 октомври подъ №. 401 и съгласно съ постановлението на Манистерския Съветъ отъ 7 октомври протоколъ №. 67,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да прекратимъ инвалидната пенсия отъ двѣстѣ лева назначена съ указа ни отъ тая година, подъ №. 104 на семейство (състоящо отъ съпруга и три сирачета) на убития въ Сърбско-Бѣлгарската война Христо Рашовъ, отъ село Юперъ, Русенско окръжие, отъ денътъ на

оженванието на съпругата му — 8 май настоящата година и да назначимъ такава въ размѣръ на сто лева на останалите отъ това семейство три малолѣтни сирачета, начевайки да имъ се отпуска отъ деньтъ на оженванието на майка имъ. II. Испѣлнението на настоящия указъ възлагаме на Нашитѣ Министри на Войната и Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ ст. София на 27 октомврий 1888 год.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

УКАЗЪ

No. 163.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашия Воененъ Министръ, изложено въ доклада му отъ 27 октомврий подъ №. 402, и съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 7 октомврий протоколъ №. 67,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да прѣкратимъ съвръшено инвалидната пенсия отъ сто лева, назначена съ указа отъ м. г. подъ №. на 32 вдовицата безъ дѣца на убийта въ Сърбско-Българската война фелдфебель Георги Калчовъ отъ гр. София, отъ денътъ на оженванието ѝ т. е. отъ 24 май 1887 год.

III. Испѣлнението на настоящия указъ възлагаме на Нашитѣ Министри на Войната и Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 27 октомврий 1888 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано.

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

УКАЗЪ

No. 164.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашия Воененъ Министръ, изложено въ доклада му подъ №. 403 и съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 27 октомврий протоколъ №. 67,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ годишна инвалидна пенсия на слѣдующите лица:

а) На ранения въ Сърбско-Българската война рядовой Таки Димитровъ Чехларовъ, отъ гр.

Русъ въ размѣръ на двѣстѣ двадесетъ (220) лева (по II категория).

б) На семейството (състояще отъ съпруга и три малолѣтни сирачета) на умрѣлия отъ рана получена въ Сърбско-Българската война рядовой Кръсто Цвѣтковъ отъ с. Типченица, Вратчанско окръжие, въ размѣръ на (200) двѣстѣ лева.

II. Пенсията имъ да начева да се отпуска отъ 1 януари 1887 година.

III. Испѣлнението на настоящия указъ възлагаме на Нашитѣ Министри на Войната и Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 27 октомврий 1888 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 22 ноември 1888 г. благоволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

No. 64.

Прѣвеждатъ се на сѫщите длѣжности: Младши лѣкаръ отъ 6 пѣши Търновски на Негово Царско Височество полкъ д-ръ Димитровъ — въ 5 пѣши Дунавски полкъ;

Младши лѣкаръ отъ 4 пѣши Плѣвенски полкъ д-ръ Понтара — въ 6 пѣши Търновски на Негово Царско Височество полкъ.

Опредѣлява се на служба по военното вѣдомство: Д-ръ Грабовски — като се назначава за младши лѣкаръ въ 4 пѣши Плѣвенски полкъ — на длѣжностъ вакантна.

Подписьлъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 1 декември 1888 год. благоволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

No. 65.

Уволнява се отъ служба безъ прошение: Бивши Трънски окр. войнски начальникъ капитанъ Телесницкий — като се зачислява въ запаса на армията.

Подписьлъ:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 2 декември 1888 г. благоволи да издаде слѣдующий,

ПРИКАЗЪ

No. 66.

Прѣвежда се: Отъ 1 конни на Негово Ц. Височество полкъ подпоручикъ Зеленогоровъ — въ 4 артилерийски на Негово Ц. Височество полкъ.

Приема се на служба съ контрактъ: Австрийски подданикъ Фр. Фазола — за капелмайсър въ 3 пѣши Бдински полкъ, отъ 5 септември т. година.

Подписанъ:
Венниий Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

No. 188.

Обявявамъ по Военното Вѣдомство за свѣдение, че Негово Царско Височество благоволи да разреши, когато намѣри за нужно, щото Той и Флигель-Адютантъ Му да обличатъ цивилни дѣхи.

София, 23 Мартъ 1888 год.
Венниий Министръ, Полковникъ Муткуровъ

ПРИКАЗЪ

No. 354.

Обявявамъ по Воен. Вѣдомство кассационното разрешение на Главниятъ Воененъ Съдъ подъ №. 1.

София, 16 юни 1888 год.
Венниий Министръ, Полковникъ Муткуровъ

РѢШЕНИЕ

No. 1.

На Главниятъ Воененъ Съдъ.

Въ името на Негово Царско Височество, хилядо осем стотинъ осемдесет и осма година май седмий денъ Главния Воененъ Съдъ подъ предсѣдателството на Военния Министъ полковникъ Муткуровъ и членовете: началника на Генералния Щабъ отъ Генералния Щабъ майоръ Петровъ, постоянния членъ на Главния Воененъ Съдъ майоръ Паница, началника на Военното Училище отъ Генералния Щабъ майоръ Паприковъ, другаря на Военния Министъ отъ Генералния Щабъ майоръ Саввовъ, въ при сѫтствието на Главния Воененъ Прокуроръ майоръ Агура и и. д. дѣлопроизводителя капитанъ Златановъ, изслуша дѣлото по кассационните жалби на подсѫдимите: командуващия I пѣши бригада майоръ Поповъ, командуващия I пѣши на Княза Александра I полкъ майоръ Бонева, завѣдующия домакинството на сѫщия полкъ Капитанъ Каравановъ, бивши замѣстникъ ковчежника въ сѫщия полкъ поручикъ Келямовъ и чиновника отъ Военното Министерство Христо Теревъ, противъ издадената за тѣхъ присъда отъ Софийския воененъ съдъ.

Отъ дѣлото се вижда, че Софийския воененъ съдъ въ сѫдебното си засѣдание отъ 20 априли 1888 година призналъ:

1) Подсѫдимия майоръ Поповъ виновенъ въ това: а) че е допустналъ чрезъ други да се фалсифициратъ официални подписи на правителствени документи, които сѫ испрашани за оправдателни документи въ ковчежничеството съ негово знание; б) че чрезъ разни незаконни прѣстъпни комбинации е образувалъ негласни сумми въ полка въ ущърбъ на казната, частъ отъ които

е и присвоилъ; в) че е бездѣйствуvalъ умышленно спрямо подчинените си, като ги е допустналъ да вършатъ прѣстъпления; г) че умышленно и съ користна цѣль е уничтожилъ слѣдственото дѣло на редовитъ отъ бивши Струмски полкъ: Илия Хахамовъ, Бокоръ Бенажемъ, Самоилъ Майровъ и др., заведено по обвинението имъ въ бѣгство предъ неприятеля, презъ послѣдната отечественна война, като ги е оставилъ и до днесъ на свобода подъ мними нѣкакви расписки, при което първите три прѣстъпления сѫ извършени при обстоятелства уменшающи вината, а последното при увеличиващи; вслѣдствие на което сѫда е примѣнилъ къмъ дѣяннята на подсѫдимия членовете: 148, 154 и 251 отъ Отomanския Наказаленъ Кодексъ, ст. 202, п. 3. отъ военно-наказателния законъ, издание 1888 год. 158, 154 отъ воинския уставъ за наказанията издание 1879 година и ст. 101, 88 и 90 отъ военно-наказателния законъ издание 1888 година и го осудилъ на четири годишно тюремно заключение съ послѣдствията предвидени въ 21 ст. отъ сѫщия законъ; а на основание 416 ст. отъ военно-сѫдебния уставъ, ходатайствува предъ Негово Царско Височество за смегчение наказанието му на половина.

2) Подсѫдимия майоръ Боневъ виновенъ въ това: а) въ укриване злоупотрѣблението на негласните сумми; б) въ нередовностъ, понеже е трѣбалъ умышленно съ единъ актъ фуражъ за два коня и в) че поименатъ прѣстъпления въ пунктове а) и б) сѫ извършени при обстоятелства уменшающи вината, вслѣдствие на което сѫда и примѣнилъ къмъ дѣяннята на подсѫдимия ст. 81, 69, 90 и 101 отъ военно-наказателния законъ издание 1888 година и го осудилъ на петъ мѣсеца затваряние на гаупвахта съ послѣдствията предвидени въ ст. 32 отъ сѫщия законъ.

3) Подсѫдимия капитанъ Каравановъ виновенъ въ това, че въ качеството си на завѣдуващия домакинството е допустналъ да стане ущърбъ на казната, обаче при смегчающи вината му обстоятелства; вслѣдствие на което сѫда и примѣнилъ къмъ дѣяннято на подсѫдимия ст. 158, 154 и 85 отъ воинския уставъ за наказанията, издание 1879 година и го осудилъ на петъ мѣсеца затваряние на гаупвахта съ послѣдствията предвидени въ ст. 33 отъ сѫщия уставъ.

4) Подсѫдимия поручикъ Келямовъ виновенъ въ това, че въ качеството си замѣстникъ ковчежника въ 1 пѣши Софийски на княза Александра I полкъ, е злоупотрѣбилъ 360 лева отъ негласните сумми, които възвѣрналъ при разслѣдване на дѣлото; вслѣдствие на което сѫда и примѣнилъ къмъ дѣяннято на подсѫдимия ст. 202, п. 2 отъ военно-наказателния законъ издание 1888 година и го осудилъ на осемъ мѣсеца затваряние на гаупвахта съ послѣдствията предвидени въ ст. 32 отъ сѫщия законъ.

5) Подсѫдимия Христо Теревъ виновенъ въ това: а) че по каната на майоръ Попова е

изнесътъ отъ домътъ му и изгорилъ книгите въ които сѫ се вписвали негласните сумми на I пѣши на княза Александра I полкъ, дѣйствието което е лишило властта отъ възможност да опредѣли количеството на негласните сумми и б) че това прѣстѣпление е извършено при смегчащи вината обстоятелства; вслѣдствие на което сѫда и примѣнилъ къмъ дѣяніята на подсѫдимия чл. 251 отъ Отоманския Наказателенъ Кодексъ и го осудилъ на една година затворъ. Въ подадените противъ тая присъда кассационни жалби подсѫдимите въ кратцѣ обясняватъ:

A). Майоръ Поповъ.

a) По материалните закони:

1) Майоръ Поповъ обжалва, че сѫдътъ като го е призналъ за виновенъ въ допущане да се фалсифициратъ официални подписи на правителственни документи, които сѫ испращани за оправдателни документи въ ковчежничеството съ негово знание, неправилно е приспособилъ членовете 148 и 154 отъ Отоманския Наказателенъ Законникъ, понеже първия отъ тѣзи членове съдѣржа тежкото на елементи неприложими на признаното отъ сѫдътъ прѣстѣпление, тѣй като статията искащо виновния самъ да е фалсифициралъ или да е накаралъ други да фалсифицира, между това сѫдътъ е призналъ майоръ Попова само въ това, че е допустналь фалсификация, т. е. въ прѣстѣпление непредвидено, споредъ майоръ Попова, отъ упоменатия членъ, а слѣдователно ненаказуемо, или наказуемо само като немарливост по служба. По нататъкъ майоръ Поповъ намира, че понятието на дѣяніето констатирано отъ сѫдътъ е тѣмно и не се разбира лесно какви сѫ тия официални подписи на правителственни документи; квалификацията на документите направени отъ сѫдътъ, продължава майоръ Поповъ, неподходида нито къмъ една отъ категориите на документите, които се изброяватъ въ 148 членъ. Най-послѣдъ майоръ Поповъ намира, че този членъ не е правилно примѣненъ още и за това, че сѫдътъ не констатиралъ прѣстѣплението намѣрене отъ негова страна користната му цѣль, а така сѫщо материалния фактъ на подлогътъ. Въобще майоръ Поповъ се стрѣми да докаже, че сѫдътъ не е призналъ изрично неговото знание по фалсификацията;

2) Майоръ Поповъ обжалва, че Софийския воененъ сѫдъ, като го е призналъ виновенъ въ образуване чрезъ различни незаконни и прѣстѣлни комбинации негласни сумми⁴ въ полка въ ущърбъ на казната, частъ отъ които е присвоилъ, неправилно е примѣнилъ ст. 202 п. 3 отъ военно-наказателния законъ, издание 1888 година, тѣй като образуванието на „негласни сумми“, даже въ ущърбъ на казната, не съставлява прѣстѣпление наказуемо отъ тая статия, защото тя, казва майоръ Поповъ, наказва присъяванието на повѣренния по служба казененъ

имотъ, т. е. предвижда елементи, които неподходида къмъ констатираното отъ сѫдътъ прѣстѣпление. Най-послѣдъ, майоръ Поповъ счита, че ст. 202, п. 3 е примѣнена неправилно още и заради това, че сѫдътъ не е констатиралъ количеството на злоупотрѣблена сумма и отъ тукъ вади заключение, че сѫдътъ се е рѣководилъ отъ предположиние;

3) Майоръ Поповъ обжалва, примѣнението на ст. ст. 158 и 154 отъ воинския уставъ за наказанията, издание 1879 година, на това основание, че сѫдътъ не е констатиралъ, щото майоръ Поповъ да е зналъ нѣкои прѣстѣпления извършени отъ неговите подчинени, които да е оставилъ ненаказани, т. е. да е привишилъ властта си или да е бездѣйствуvalъ. По-нататъкъ майоръ Поповъ възстава противъ примѣнението на 158 ст. отъ стария уставъ за наказанията, а не 177 отъ новия, които е споредъ майоръ Попова по сънходителна, като се съпоставятъ въ паралелъ статия 154 отъ стария, съ 173 отъ новия военно-наказателенъ законъ; на това основание майоръ Поповъ намира, че сѫдътъ е нарушилъ правилото на Углавната Наука, да се примѣнява къмъ подсѫдимия закона, които е по-сънходителенъ;

4) Майоръ Поповъ обжалва, че сѫдътъ неправилно го призналъ въ унищожаване на едно слѣдствено дѣло за бѣжавши въ лицето на неприятеля войници (евреи) съ користна цѣль. Като оспорява това обстоятелство, майоръ Поповъ ратува противъ примѣнението по тоя пунктъ на ст. 251 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ, тѣй като тя предвиждала други книжа, а не книжата които могатъ лесно да бѫдатъ възстановени.

b) По формалните закони:

1) Майоръ Поповъ намира, че Софийския воененъ сѫдъ е нарушилъ ст. 393 отъ военно-сѫдебния уставъ, издание 1879 година, като вземъ за основание на въпросите само виводите на обвинителния актъ и не обрналъ внимание на обстоятелствата, които сѫ се обнаружили на сѫдебното слѣдствие, при което майоръ Поповъ подкрепява това съ обстоятелството, че сѫдътъ отъ сѫдебното слѣдствие не е можалъ да констатира користната цѣль по унищожаванието на слѣдственото дѣло, а го е призналъ виновенъ;

2) Майоръ Поповъ счита по нататъкъ нарушената ст. 399 отъ военно-сѫдебния уставъ, понеже сѫдътъ не е прочелъ въпросите въ засѣдането и не е искаль мнѣнието на страните;

3) Майоръ Поповъ намира, че Софийския воененъ сѫдъ е нарушилъ статии 288, 289, 302, 305, 344, 380 и 381 отъ военно-сѫдебния уставъ, понеже е допустналь да се испитатъ въ качество на свидѣтели майоритѣ: Желявски и Петковъ, които не сѫ били предвидени въ списъка на свидѣтелите и при това е нарушилъ ст. 367 отъ сѫдия уставъ, тѣй както ги е искаль безъ клѣтва;

Б.) Майоръ Боневъ.

а) По формалните закони:

1) Майоръ Боневъ намира, че Софийския воененъ съдъ е нарушилъ ст. 296, 299, 300 и 324 отъ военно-съдебния уставъ, като му е отказалъ да приеме избраните отъ него защитници въ замѣна на отказавшите се, а съ останалия единъ защитникъ не му било разрешено свидѣнието свое временно за да му бъде дадъ нуждните по дѣлото обяснения и че съ това му била отнета възможността да се защищава;

2) Майоръ Боневъ намира, че Софийския воененъ съдъ е нарушилъ ст. 306 отъ военно-съдебния уставъ, като отказалъ да се повикатъ въ качество на свидѣтели — майоръ Ботевъ и Докторъ Хелховски;

3) Майоръ Боневъ намира, че съдътъ е нарушилъ ст. 395 отъ военно-съдебния уставъ, като не е постановилъ отдѣленъ въпросъ за съучасието му и степента на съучасието му въ злоупотрѣбление на негласните сумми и че го е призналъ не въ съучастие а въ укривателство;

4) Майоръ Боневъ намира, че съдътъ е нарушилъ ст. 429 отъ военно-съдебния уставъ като е изложилъ присѫдата си накратко и се е ограничилъ само съ юридическото опредѣление на дѣяніята, безъ да е изложилъ съображеніята на които е основанъ неговите уѣждения и пр.

б) По формално материалните закони.

1) Майоръ Боневъ намира, че съдътъ е нарушилъ ст. 417 отъ военно-съдебния уставъ заедно съ членъ 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ на основание който го осудилъ заедно съ другите подсѫдими на всичкия уѣздъ причиненъ на хазната.

в) По материални закони.

1) Майоръ Боневъ намира, че съдътъ е нарушилъ 202 п. 3. 81, 69, 90 и 101 ст. ст. отъ военно-наказателния законъ, издание 1888 година, понеже е примѣнилъ именно статиите на този новъ и послѣдующъ законъ, който не е можалъ да има обратна сила, като се съмнява, че едвали статиите отъ новия законъ сѫ поснисходителни за виновния отъ ония на стария;

2) Майоръ Боневъ намира, че съдътъ е нарушилъ 202 ст. п. 3 отъ военно-наказателния законъ издание 1888 година, защото не е констатиралъ да е злоупотрѣбилъ казененъ или частенъ имотъ, който му е билъ повѣренъ по служба;

3) Майоръ Боневъ намира, че съдътъ е нарушилъ ст. 81 отъ закона, като го е призналъ за укривател и го наказва, като за необаждане, нарушилъ е още 69, 90 и 101 ст. ст. отъ военно-наказателния законъ.

В.) Капитанъ Каравановъ.

а) По материалните закони:

1) Капитанъ Каравановъ намира, че Софийския воененъ съдъ неправилно го е осудилъ по ст. ст. 158, 154 и 85 отъ воинския уставъ за наказанията, понеже прѣстъпленето, предвидено въ ст. 158, която поглъща другите, не е имала нищо общо съ това, за което е той билъ признатъ, т. е. че е допустналъ да стане уѣздъ на хазната.

б) По формалните закони

1) Капитанъ Каравановъ ратува противъ това още, че съдътъ го призналъ виновенъ въ допускане да стане уѣздъ на хазната въ битността му завѣдующий домакинството, когато това не е предвидено въ обвинителния му актъ, нито е било обнаружено въ съдебното слѣдствие и че прокурора си билъ оттеглилъ обвинението по нѣкои пунктове по неговото обвинение.

Г.) Поручикъ Келямовъ.

а) По материалните закони:

1) Поручикъ Келямовъ намира, че Софийския воененъ съдъ, като го призналъ виновенъ въ злоупотрѣбление — 360 лева отъ нѣкакви си негласни сумми, които възвърналъ при разслѣдаване на дѣлото, неправилно е примѣнилъ ст. 202 § 2 отъ воинския уставъ за наказанията. По нататъкъ поручикъ Келямовъ обяснява, че съдътъ неправилно го е призналъ въ това прѣстъпление, тъй като не е взелъ въ внимание неговата послѣдня исповѣдь и че даже, ако е билъ виновенъ, то съдътъ е игнориранъ по-слѣдната алинея на упоменатата статия, като не му е намалилъ наказанието на $\frac{1}{3}$, тъй като годишното му съдѣржание било по-голѣмо отъ злоупотрѣбената сума.

б) По формалните закони:

1) Поручикъ Келямовъ намира, че съдътъ е нарушилъ 385 ст. отъ военно-съдебния уставъ, тъй като прокурора си билъ оттеглилъ обвинението, а съда го намиралъ виновенъ;

2) Поручикъ Келямовъ намира, че Софийския воененъ съдъ е нарушилъ 399 ст. отъ сѫдия уставъ, тъй като не е прочелъ въпросните пунктове въ публичното си засѣдане.

Д.) Чиновника Терѣевъ.

а) По формалните закони:

1) Христо Терѣевъ намира, че съдътъ е нарушилъ ст. 296 и 299 отъ военно-съдебния уставъ, като не му допустналъ да си избере а защитници отъ лицата на гражданското вѣдомство;

2) Христо Терѣевъ намира, че Софийския воененъ съдъ е нарушилъ 324, 301 и 312 ст. ст. отъ сѫдия уставъ понеже не му била уважена просбата, да се отложи дѣлото за нѣколко дена;

3) Христо Терѣевъ намира, че съдътъ е нарушилъ 306 и 304 ст. ст. отъ сѫдия уставъ,

като му отказалъ да повика свидѣтеля Цв. Ка-
растоянова;

4) Христо Терѣвъ намира, че сѫдѣтъ е на-
рушилъ ст. 395, понеже е постановилъ само
единъ въпросъ за неговата виновностъ;

5) Христо Терѣвъ намира, че сѫдѣтъ е на-
рушилъ 402 и 429 ст. ст., като не е изложилъ
въ присѫдата виновността отъ фактическа
страна;

6) Христо Терѣвъ намира, че сѫдѣтъ е на-
рушилъ ст. ст. 253 § 20 и 402, защото упоме-
нава за печката, която не е била запечатана
съ следяване правилата;

7) Христо Терѣвъ намира, че сѫдѣтъ е на-
рушилъ 417, 336 и 418 ст. ст. отъ сѫдия ус-
тавъ понеже не е постановилъ въ присѫдата
си за повръщане вещественниятъ доказателства.

б) По материалните закони:

1) Христо Терѣвъ намира, че сѫдѣтъ е на-
рушилъ, освѣтъ 117 ст. отъ военно сѫдебния
уставъ, ст. 206 отъ военно-наказателния за-
конъ, издание 1888 година и членъ 82 отъ
Отоманския Наказателенъ Законъ, като го е
осудилъ заедно съ другитѣ на всички ущърбъ
причиненъ на казната;

2) Христо Терѣвъ намира, че сѫдѣтъ е на-
рушилъ 251 членъ отъ наказателния законъ,
като не е констатиралъ степента на злата воля
по извършеното прѣстѣплѣніе.

Като съобрази кассационните жалби на под-
сѫдимите, съ обстоятелствата на дѣлото съ
присѫдата на Софийския воененъ сѫдъ и съ
дѣйствуващите въ Княжеството закони и като
изслуша заключението на Главния Воененъ Про-
куроръ, Главния Воененъ Сѫдъ намѣри: А.) по
отношение майора Попова: а) по материалните
закони: 1) че дѣянните „допускане да се фал-
шифициратъ официални подписи на правител-
ственни документи, които сѫ испращани за
отгравателни документи въ ковчежничеството
съ неговото знаніе“, напълно подхожда подъ
148 членъ отъ Отоманския Наказателенъ За-
конникъ, тъй както споредъ ст. 80 отъ воин-
ския уставъ за наказанията издание 1879 година
(ст. 85 — военно-наказателенъ законъ, из-
дание 1888 година), началника, който допустне
въ частъта си каквото и да е прѣстѣплѣніе,
отговаря за това прѣстѣплѣніе като главенъ
виновникъ. Колкото се отнася до членъ 154 отъ
Отоманския Наказателенъ Законникъ, то
той се мотивира отъ правото на военния сѫдъ
да подвежда прѣстѣплѣніята подъ аналогически
законоположения, на основание 96 ст. отъ воин-
ския уставъ за наказанията издание 1879 година; 2) че дѣянните „злоупотрѣбяване на
негласните сумми“, напълно подхожда подъ ст.
202 § 3 отъ военно-наказателния законъ, из-
дание 1888 година, тъй като упоменжата ста-
тия дѣйствително говори за присвояване по-
вѣренъ по служба казененъ или частенъ имотъ,
но именно подобно прѣстѣплѣніе представлява
отъ себе си присвояванието или злоупотрѣбле-

нието на негласните сумми, источниците на
които сѫ били отпусканите отъ Държавното
съкровище пари съ друго назначение, а не съ
цѣль да се образуватъ подобни беззаконни сумми
и да се злоупотрѣбятъ. Обстоятелството, че
сѫдѣтъ не е констатиралъ количеството на
злоупотрѣбената сумма не измѣнява законното
примѣнение на упоменатата статия, тъй като
това обстоятелство даже се предписва отъ 57
ст. воинския уставъ за наказанията, издание
1879 година (62 — военно-наказателния законъ,
издание 1888 година) и 420 отъ военно-сѫдеб-
ния уставъ; 3) че дѣянните „умишлено без-
дѣйствие спрямо подчинените си“ изрично е
предвидено въ ст. 158 и 154 отъ воинския ус-
тавъ за наказанията, издание 1879 година и
Софийския воененъ сѫдъ ги е примѣнилъ за-
конно. Обстоятелството, — защо Софийския воен-
енъ сѫдъ за това прѣстѣплѣніе е примѣнилъ
стария воинския уставъ за наказанията, а не
новия? се обяснява съ основния принципъ на
углавната наука, състоящъ въ това, че ако при
сѫдението на едно лице се срещатъ два закона,
отъ които, единия е дѣйствуващъ при извър-
шване на прѣстѣплѣніето, а другия при сѫ-
дението на лицето, то се примѣнява онъ за-
конъ, който е по сънходителенъ за подсѫ-
димия. Въ дадения случай ст. 158 и 154 отъ
воинския уставъ за наказанията издание 1879
година, предвижда най-висока мяра наказание
„исключване отъ служба“, което споредъ ст.
13 е по-леко, отъ колкото — „деветъ години
тъмниченъ затворъ“, което се предвижда, за
сѫщото прѣстѣплѣніе въ статиите 177 и 173
отъ новия военно-наказателенъ законъ, издание
1888 година. Слѣдователно въ дадения случай,
сѫдѣтъ е испълнилъ основното начало на
углавната наука, а не го е игнориранъ, както
предполага майоръ Поповъ, като мисли, че е
примѣненъ по строгия законъ; 4) че дѣянните
„че умишлено и съ користна цѣль е уничо-
жилъ слѣдственото дѣло на редовитъ отъ бив-
шия Струмски полкъ: Илия Хахамовъ, Борохъ
Бенажемъ, Самоилъ Майоровъ и др.; заведено
по обвинението имъ въ бѣгство предъ неприя-
теля — презъ послѣдната отечественна война,
като ги е оставилъ и до днесъ на свобода подъ
мними нѣкакви си расписки“, напълно под-
хожда подъ членъ 251 отъ Отоманския Нака-
зателенъ Законъ, тъй като този членъ говори
за различни правителствени книжа, при което,
отъ уничтожаване на това слѣдствено дѣло,
е произлѣзла вреда за военната дисциплина, за
авторитета на военното началство и най-паче
на Военното Правосѫдие. Сѫдѣтъ е ималъ право
да го признае въ това прѣстѣплѣніе на осно-
вание 402 ст. воин. сѫд. уставъ.

б) По формалните закони:

1) Че ст. 393 отъ военно-сѫдебния уставъ,
издание 1879 год. не е нарушена, защото сѫдѣтъ
разрѣшава въпросите за виновността на осно-
вание свѣдѣствъ; 2) че Софийския воененъ

съдъ не е нарушилъ ст. 399 отъ същия уставъ, тъй като тя не е действаща законъ, а е отменена съ измѣненията и допълненията къмъ военно-съдебния уставъ, издание 1883 година; 3) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ ст. ст. 288, 289, 302, 305, 344, 380 и 381 отъ военно-съдебния уставъ, като е извикалъ въ качеството на свидѣтели въ самото засѣдание майорите: Петковъ и Желявски, защото това обстоятелство напротивъ се допуска отъ 305 ст. стига само да има съгласие на странитѣ, които въ състязателния процесъ иматъ право да привеждатъ всѣкакви доводи въ тъхна полза, а прѣдсѣдателя на основание 324 ст. отъ същия уставъ трѣбва да предоставя на всѣки подсѫдимъ възможни срѣдства за оправдание. Въ дадения случай Софийския воененъ съдъ съ е ръководилъ по разума на закона, защото казаните свидѣтели съ били извикани не отъ обвинителната властъ, а отъ самия майоръ Поповъ съ просба щото единия да даде обяснение по една записка, а другия да даде показания, безъ клѣтва, на което военния прокуроръ е изявилъ съгласие, а съдътъ справедливо е уважилъ просьбата на майора Попова. (съдебния протоколъ стр. 34). Б) относително майора Бонева: а) по формалните закони: 1) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ 296, 299, 300 и 324 статии отъ военно-съдебния уставъ, защото той е приель всичките защитници на майора Бонева, но защитниците сами се отказали за исключение капитана Митрова, който е приель и комуто, споредъ документите въ дѣлото, своеобразно било разрѣшено да се свидѣда съ подсѫдимия. Указаните статии не могатъ да се считатъ нарушени още и заради това, че нито подсѫдимия, нито неговия защитникъ, при откриване на съдебното засѣдание, не съ заявили никаква претенция, а слѣдователно съдътъ не е можалъ да наруши статии по обстоятелство, което не му е заявено; 2) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ 306 ст. отъ военно-съдебния уставъ, тъй като отъ цѣлата комиссия, състояща отъ предсѣдателъ: майоръ Тантиловъ и членове: майора Бютева и доктора Хелховски, той е извикалъ предсѣдателя, това е правото на съда, дадено наему отъ 303 ст. отъ същия уставъ, която оставя исклучително на усмотрѣнието на съда да разрѣши въпроса за домогванието на странитѣ да извикватъ маловажни и съвършено не съществени свидѣтели, толкова повече, че по тоя въпросъ майоръ Боневъ е оправданъ. Не е нарушена още и ст. 304, тъй като подсѫдимия не е изявявалъ желание да се ползува съ нея, а слѣдователно неправилно се цитира; 3) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ ст. 395, защото правилно е постановилъ въпроса за съучастие на майора Бонева въ злоупотрѣблението на негласните сумми, но като го е оневинилъ въ съучастие, призналъ го е виновенъ въ укривателство. Непоставянето на вторъ въпросъ за укривателство въ дадения случай, на може

да служи за същественно нарушение на ст. 395, защото резултата на обвинението по здравия разумъ е същия „виновенъ въ укривателство“. Не е нарушена така също ст. 393 отъ военно-съдебния уставъ, защото горното обстоятелство доказва, че съдътъ се е ръководилъ не само отъ обвинителния актъ, „гдѣто майоръ Боневъ се обвинява въ съучастие“, а и отъ съдебното дирение и заключителните прѣния, на основание които майоръ Боневъ е билъ признатъ „укривателъ“, т. е. че ст. 393 не само че не е нарушена, но напротивъ законно примѣнена; 4) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ ст. 429 отъ военно-съдебния уставъ, тъй като присъдата съдържа исканите отъ тая статия елементи, при което краткото и изложение не подхожда ни подъ едно отъ условията на 487 ст. отъ същия уставъ; б) по формално материалните закони: 1) че съдътъ не е нарушилъ ст. 417 отъ военно-съдебния уставъ и 82 членъ отъ Отоманския Наказателенъ Законникъ, защото всички подсѫдими се обвиняватъ по 202 ст. отъ военно-наказателния законъ за злоупотрѣбените негласни сумми, а слѣдователно и паричната отговорност пада върху всичките по редът изложенъ въ 58 ст. отъ военския уставъ за наказанията, издание 1879 година (ст. 63 отъ военно-наказателния законъ 1888) година; в) по материалните закони: 1) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ статии 202, п. 3, 81, 69, 90 и 101 отъ военно-наказателния законъ, издание 1888 г., защото, въ дадения случай, съдътъ е испълнилъ основното начало на углавната наука, като е примѣнилъ статии отъ новия законъ издание 1888 г., който е по сънходителенъ къмъ подсѫдимия отъ стария 1879 г. Действително, отъ съпоставянето въ паралелъ на тѣзи два военно-наказателни закони се вижда че споредъ 202 ст. отъ новия законъ — 1888 г. който е билъ примѣненъ най-високата търка наказание е само „деветъ год. обикновенъ тъмниченъ затворъ“ наказание исправително, споредъ ст. 182 отъ стария законъ, издание, 1879 год. — „шестъ годишъ строгъ тъмниченъ затворъ въ окови“ — наказание углавно. Другите новия законъ 1888 г. 81 69 90 101 статии; стария законъ 1879 г. 79 64 85 97 съ буквально отъ еднаква важност. При това новия законъ е приложенъ съ съгласието на странитѣ; 2) че съдътъ не е нарушилъ 202 ст. п. 3, защото злоупотрѣблението на негласните сумми, съставени отъ казенни пари, съставлява присвоение на повѣренния по служба имътъ, а укривателитъ какъвто е майоръ Боневъ, по това прѣстъпление, на основание 10 и 75 ст. отъ военския уставъ за наказанията, издание 1879 година (10 и 18 ст. отъ военно наказателния законъ, издание 1888 година) отговаря по същата статия, както и главните виновници, само че наказанието значително се намалява; 3) Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ ст. 81 отъ същия уставъ, понеже тая ст. изразява въ

какво е състояло укривателството; не е нарушилъ статия 69, защото тя определя наказание за нередовност, въ който простажпокъ е признатъ майоръ Боневъ за виновенъ; не е нарушена ст. 90, защото тя говори за обстоятелства намаляющи вината, при каквите съдътъ е призналъ, че майоръ Боневъ е извършилъ простажпъцитъ си; не е нарушена, най-послѣ ст. 101 отъ същия уставъ, защото тя говори за съвокупност и е трѣбвало да се приложи тъй като майоръ Боневъ е признатъ въ двѣ различни прѣстѣплени и наказанието му трѣбвало да се наложи по съвокупност. В). По отношение капитана Караванова, а) по материалните закони: 1) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ статии 158, 154 и 85 отъ воинския уставъ за наказанията издание 1879 година, защото предвидѣлъ предвижданъ наказание за „бездѣствие на властъ“, прѣстѣление, въ което изрично е признатъ капитанъ Каравановъ споредъ въпросния листъ, т. е. че е допусналъ да стане ущърбъ на казната, а послѣдната предвижда обстоятелства намаляющи вината, при които казания капитанъ е признатъ да е извършилъ прѣстѣплението, б) по формалните закони: 1) че Софийския воененъ съдъ не е направилъ нарушение на закона, като е призналъ, капитана Караванова виновенъ въ бездѣствие на властъ, обстоятелство непредвидено въ обвинителния актъ, защото споредъ 393 и 394 статии отъ военно-съдебния уставъ, съдътъ има право, на основание виводите на съдебното дирение, да признава виновния въ ново обстоятелство, свързано съ дѣлото и даже ново, стига само послѣдното да не влече наказание по голъмо отъ онѣзи, които сѫ предвидени за прѣстѣплението изложени въ обвинителния актъ, — а споредъ този актъ, капитанъ Каравановъ се обвинява по чл. чл. 82, 83, 67 и 68 отъ Отоманския Назакателенъ Законникъ ст. ст. 177, 178, 182, 184, 186, 197, 97 и 21 отъ воинския уставъ за наказанията издание 1879 година, статии и членове, които предвиждаватъ много по тежко наказание.

Колкото се отнася до отеглюване обвинението отъ страна на прокурора, то това устно отеглюване не е обязателно за съдъ, който има предъ себе си цѣлото съдебно дирение, върху което, между друго, вижди своето уѣждение; 3) статии 421, 253 и 93 отъ военно-съдебния уставъ се погълщатъ отъ ст. 394 и оставатъ безоснователни. Г). По отношение поручика Келямова, а) по материалните закони: 1) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ ст. 202 § 2 отъ военно-наказателния законъ, издание 1888 година, тъй като именно § 2 ст. 202 е трѣбвало да се примѣни къмъ неговото дѣление, тъй като той дѣйствително е повърналъ злоупотребенитѣ 360 лева, но подиръ откриванието на прѣстѣплението, при което наказанието е намалено тѣкмо споредъ послѣдната алинея на тая статия. За послѣдната дума на поручикъ

Келямова предъ Софийския воененъ съдъ, нѣма нужда да се говори, защото той я измѣнява съ едно писмено заявление, подадено предсъдателю на Главния Воененъ Съдъ, съ което се оплаква, че е билъ подведенъ отъ майора Попова, б) по формалните закони: 1) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ ст. 385 отъ военно-съдебния уставъ, тъй като отеглюване обвинението на прокурора не е обязательно за съдъ (гледай по горѣ); 2) че съдътъ не е нарушилъ 399 ст. отъ същия уставъ, тъй като тя не е дѣйствуващъ законъ и е отмѣнена съ „измѣненията и допълненията къмъ военно-съдебния уставъ“, издание 1883 година, Д). По отношение чиновника Терѣева, а) по формалните закони: 1) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ ст. 299 отъ военно-съдебния уставъ, тъй като тая статия не е дѣйствуващъ законъ, а е отмѣнена съ 46 ст. отъ „измѣненията и допълненията къмъ военно-съдебния уставъ“, издание 1883 г.; 2) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ 324, 301 и 312 ст. ст. отъ военно-съдебния уставъ, тъй като насочване денъти на засѣдането, споредъ 310 ст. отъ същия уставъ, зависи исклучително отъ предсъдателя и военния прокуроръ; 3) че Софийския воененъ съдъ не е нарушилъ 306 и 304 ст. ст. отъ военно-съдебния уставъ, тъй като съ съгласието на самия подсъдимъ, споредъ дѣлото, показанията на Цв. Каракоянова е трѣбвало да се прочетатъ подиръ свършванието на съдебното дирение, което не искаль подсъдимия, когато му се е предложило: желае ли да допълни съдебното дирение още съ нѣкое обстоятелство? Съдътъ е ималъ право да не приема даже това домогателство, на основание 303 ст.; 4) че ст. 395 отъ военно-съдебния уставъ не е нарушена, тъй като съдътъ е постановилъ въпроси за виновността — именно споредъ тая статия на основание 393 ст. отъ същия уставъ; 5) че съдътъ не е нарушилъ 402 и 429 ст. ст. отъ същия уставъ, първата защото основанието на съдѣйското уѣждение е утвърденото притурка къмъ ст. 253, издание 1886 година. Колкото се относя до 402 ст., то тя както се каза, неподлежи на контролъ, тъй като съдътъ рѣшаватъ въпросите на основание своята съвѣтъ; 7) че статии 417, 356 и 418 не сѫ нарушенi, защото 417 и 418 ст. ст. говорятъ за вещици, които сѫ взети чрезъ прѣстѣплението, а не за веществените доказателства. Колкото се относя до 356 ст., то тя напълно е била съблюдана, тъй като, споредъ дѣлото се вижда, че на подсъдимия не

само че не е имала предявена печката — вещественото доказателство, но той е показалъ даже какъ може да се разглобя, отъ гдѣто вади изложения то-горѣ кассационенъ пунктъ; б) по материалнитѣ закони: 1) че стат. 417 отъ военно-сѫдебния уставъ; ст. 206 отъ военно-наказателния законъ, издание 1888 година и 82 членъ отъ Отоманския Наказателенъ законъ не сѫ били нарушени отъ Софийския воененъ сѫдъ, който сѫ е ръководилъ въ този случай отъ духътъ на закона и е испънилъ постановленията на 58 ст. отъ воинския уставъ за наказанията, издадие 1879 година; 2) че Софийския военепъ сѫдъ, като е призналъ чиновника Терѣева виновенъ е изгаряние правителствени книжа, отъ които е произлѣзла вреда, правилно е примѣнилъ 251 членъ отъ Отоманския Наказателенъ Законникъ, който изрично предвижда това прѣстѣпно дѣление. Заради това и на основание 487 ст. отъ военно-сѫдебния уставъ, като признава кассационните жалби на майоритѣ: Попова и Бонева, капитана Караванова, поручика Келямова и чиновника Терѣева неоснователни, Главния Воененъ Сѫдъ

Рѣши:

казанините кассационни жалби да останатъ безъ послѣдствие, а присъдата на Софийския воененъ сѫдъ подъ №. 4 да влѣзе въ сила, съ исключението майора Попова, касателно когото тя трѣбва да се представи на усмотрѣнието на Негово Царско Височество съ ходатайство да се помилва на половина отъ наказанието. На основание 522 стат. отъ военно-сѫдебния уставъ, Главния Воененъ Сѫдъ, като взе въ внимание статиите 10, 75, 77 и 78 отъ воинския уставъ за наказанията издание 1879 година, рѣши, освѣнъ това да намали наказанието на чиновника отъ Военното Министерство Терѣева отъ една година тъмниченъ затворъ на петъ мѣсечи въ гауптвахта. Доводитѣ на кассационните жалби по сѫщество, Главния Воененъ Сѫдъ оставя безъ внимание и постанови, че за въ бѫдѫще военниятѣ сѫдилища да не даватъ ходъ на жалби съ подобни доводи.

Вѣрно: Главний Воененъ Прокуроръ майоръ Агуръ.

Провѣрявалъ: и. д. Дѣлопроизводителъ при Главния Воененъ Сѫдъ, капитанъ Златановъ.

По Министерството на Правосѫдието.

Съ указъ подъ №. 308 отъ 16 ноемврий т. г., се постановява: по ст. I, прѣмѣстватъ се, единъ вмѣсто други, предсѣдователя на Сливенския окрѣженъ сѫдъ Евстатий Мартиновъ и предсѣдователя на Старо-Загорския окрѣженъ сѫдъ Иванъ Желѣзовъ; по ст. II прѣмѣстватъ се единъ вмѣсто други членътъ на Сливенския окрѣженъ сѫдъ Димитъ Сяровъ и членътъ на Старо-Загорския окрѣженъ сѫдъ Иовчо Нейчовъ; по ст. III уволянява се отъ дѣлността сѫ-

дебния слѣдователъ при Търновския окр. сѫдъ П. Пеневъ а вмѣсто него прѣмѣстватъ се сѫдебния слѣдователъ при Русенския окрѣженъ сѫдъ Ив. Казанджиевъ; по ст. IV прѣмѣстватъ се сѫдебния слѣдователъ при Свищовския окрѣженъ сѫдъ Харалампий Ангеловъ за сѫдебенъ слѣдователъ при Русенския окрѣженъ сѫдъ, вмѣсто Казанджиева; по ст. V назначава се Г. Митевъ за сѫдебенъ слѣдователъ при Свищовския окрѣженъ сѫдъ, вмѣсто Ангелова; по ст. VI прѣмѣстватъ се, единъ вмѣсто други, помощника на сѫдебния приставъ при Видинския окрѣженъ сѫдъ П. Статевъ и помощника на сѫдебния приставъ при Търновския окр. сѫдъ, Михаилъ П. Ивановъ и по ст. VII одобрява се щото платата на Мартинова, Желѣзовъ, Сярова, Нейчева, Казанджиева, Ангелова, Статева и Иванова да слѣдва непрѣкъснато; на Пенева да прѣкъсне отъ денътъ на прѣдаване дѣлата, а на Митева да почне да слѣдва отъ денътъ на встѣжванието му въ дѣлностъ.

Съ указъ подъ №. 309 отъ сѫща дата, утвѣрдяватъ се за Български подданици пристави за такива отъ V Обикновено Народно Събрание въ XII засѣданіе отъ П му редовна сессия, слѣдующи: Иосифъ Ремондо, Симеонъ Николаитисъ, Иванъ Нешковичъ, Иосифъ Букебаумъ и Владимиръ Ивановичъ.

Съ указъ подъ №. 310 отъ сѫща дата, съгласно постановлението на Русенския аппелативенъ сѫдъ, въ присъдата му отъ 14 септемврий т. г. подъ №. 143, опрощава се съвършенно на Попъ Велико Денчевъ, отъ село Равна, Провадийска околия, наказанието му два мѣсесца тъмничесъ затворъ, на което е осъденъ съ сѫщата присъда на речений сѫдъ, по обвинението му въ написание побой на Попъ Павли Димитровъ, отъ с. Кривня, сѫщата околия.

Съ указъ подъ №. 311 отъ сѫща дата, съгласно постановлението на Пловдивския аппелативенъ сѫдъ, въ присъдата му отъ 13 септемврий т. г. подъ №. 154, опрощава се съвършенно на Василя Бабаковъ, Котленския околийски Началникъ, наказанието седемъ дневенъ затворъ, на което е осъденъ съ сѫщата присъда на речений сѫдъ, по обвинението му въ тѣлесно истезание надъ Пена Панова Русскова съ цѣлъ да я принуди да се признае въ извѣстно прѣстѣплѣніе.

Съ указъ подъ №. 312 отъ сѫща дата, се постановява: по ст. I, назначава се бившия Прокуроръ при Пловдивския окр. сѫдъ Асѣнъ Икономовъ за помощникъ-Прокурора при Русенския аппелативенъ сѫдъ, на място вакантно; по ст. II, прѣмѣстватъ се I Пловдивския градски мировий сѫдия Димитъ Баласовъ за Татаръ Пазарджикския мировий сѫдия, вмѣсто Тодорова; по ст. III, прѣмѣстватъ се Татаръ Пазарджикския Мировий Сѫдия Ст. Тодоровъ за Севлиевския мировий сѫдия, вмѣсто Харизанова; по ст. IV, прѣмѣстватъ се Севлиевския мировий сѫдия Харизанъ Харизановъ за I Пловдивский

градски мировий съдия, вмѣсто Балассова; по ст. V, уволнява се отъ длѣжностъ Ак-Каджнларский мировий съдия Хар. Масжрловъ и вмѣсто него назначава се бывшия Проводийский мировий съдия К. Диковъ, и по ст. VI, одобрява се щото платата на Балассова, Тодорова и Харизанова да слѣдва непрѣкъснато; на Икономова и Дикова да почне да слѣдва отъ денътъ на встѣжванието имъ въ длѣжностъ, а оная на Масжрлова да прѣкъсне отъ денътъ на прѣдаваніе дѣлата.

По Министерството на Вѣтрѣшните дѣла.

Съ указъ подъ №. 428 отъ 21 ноември т. г. опрѣдѣлява се инвалидна пенсия отъ най-голѣмий размѣръ 300 л. въ годината на семейството на бывшия младши конни полицейски стражарь при Попполовското окол. управление Тодоръ Наковъ, който въ врѣме на испѣлнение служебнитѣ си обязанности, растроилъ здравието си и отъ това умрѣлъ. Тази пенсия ще се отпуска, като се смята отъ 1 августъ т. год., на името на съпругата на Накова, Тодори Атанасова.

Съ височайше одобренъ докладъ №. 3327 отъ 31 октомври т. г., разрѣшава се да се внесе въ II редовна сессия на V-то Обикновенно Народно Сѣбрание законопроектъ „за санитарното устройство въ Бѣлгария“.

Съ височайше одобренъ докладъ №. 11338 отъ 10 ноември т. г., разрѣшава се да се внесе въ настоящата сессия на V-то Обикновенно Народно Сѣбрание законопроектъ за сврхсмѣтенъ кредитъ отъ 5902 лева, които да се относятъ: по бюджета за 1887 год., къмъ § 2 — 1340 л. 50 ст.; къмъ § 19 — 3823 лева 30 ст.; къмъ § 54 — 105 л. 40 ст.; къмъ § 65 — 380 лева 80 ст., и по бюджета за 1886 год. къмъ § 74 — 252 лева.

Съ приказъ подъ №. 1183 отъ 28 октомври т. год., разрѣшава се, на основане мнѣнието на Медицинския Съвѣтъ, исказано въ засѣданіето му отъ 11 октомври т. год., на д-ра Г. Дечевъ, свършивши наукитѣ въ Атинския университетъ свободна медицинска практика въ Бѣлгария.

Съ приказъ подъ №. 1192 отъ 2 ноември т. год., назначава се за и. д. Балчийски окол. лѣкаръ, волнопрактикущия д-ръ Г. Дечевъ, съ предвидената въ бюджета за тази длѣжностъ заплата, която ще получава отъ деня, въ който замеа длѣжностъта си.

Съ приказъ подъ №. 1193 отъ 4 ноември т. г., уволнява се отъ длѣжностъ отъ 27 октомври т. год. Трѣнския окр. ветеринаренъ фелдшеръ Баевъ, по собствено желание, и на негово място назначава се за такъвъ фелдшера Рачо М. Дичевъ, отъ деня, въ който встѣжли на длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 1220 отъ 17 ноември т. год., се постановява: да се отмѣни приказа отъ 15 априли т. г. подъ №. 332, съ който е отстраненъ отъ длѣжностъ кмета на Прогорѣ-

лецката селска община, Ломска околия, Никола Вѣлчовъ, и да се възвѣрне на длѣжностъта си помѣната кметъ, тѣй като възбуденото противъ него главно дѣло, по обвинението му въ издаваніе фалшиво свидѣтелство и вземаніе взятка е разгледано отъ надлѣжното сѫдилище и той е оправданъ по приписаното нему престъпно дѣяніе.

Съ приказъ подъ №. 1221 отъ сѫща дата, разрѣшава се, щото на Котленския окол. фелдшеръ Марко Стефановъ да се продѣлжи още на 15 дни, дадени му 15 дневенъ отпускъ.

Съ приказъ подъ №. 1222 отъ сѫща дата, разрѣшава се на Сливенския окр. ветеринаренъ фелдшеръ М. Миневъ единомѣсеченъ отпускъ, по домашни причини, който ще се счита отъ деня, въ който почне да се ползува отъ него.

Съ приказъ подъ №. 1223 отъ сѫща дата, назначава се на място вакантно, за и. д. Хасковския окръженъ лѣкаръ, волнопрактикущия д-ръ Б. Грабовски, отъ деня, въ който встѣжли на длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 1224 отъ сѫща дата, уволнява се отъ длѣжностъ, назначенъ съ приказъ №. 1104 отъ 5 октомври т. год. ветеринаренъ лѣкаръ Витолъ за Варненски окр. ветеринаренъ лѣкаръ, отъ деня, въ който му се съобщи.

Съ приказъ подъ №. 1225 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се продѣлжи съ 6 дена отпуска даденъ на Тетевенския окол. начальникъ Никола Бояджиевъ съ приказъ подъ №. 1125 отъ 12 октомври т. г.

Съ приказъ подъ №. 1226 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се продѣлжи съ 15 денонощи отпуска даденъ на Ловчанския окол. начальникъ Петъръ Петровъ, съ приказъ отъ окр. управителъ подъ №. 199 отъ 24 октомври т. г.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ

ТЕЛЕГРАММИ

на „Държавенъ Вѣстникъ“

(Агенция Havas).

Римъ, 9 дек. Занзибарския Султанъ е испратилъ въ Италия Цекхи, между когото и правителството сѫ се размѣнили приятелски посѣщенія.

Лондонъ, 9 дек. Въ Скарбарухъ вчера заранѣ е дадено угощѣніе на Лордъ Салисбури, който като говорилъ за прѣимущество отъ запазваніето Суакимъ, припомнилъ че Англия е задължена отъ Парижкия Трактатъ да поддържа не-прикосновеността на турската Империя.

Генералъ Гренфелдъ е прѣсмѣтилъ загубитѣ на дервишитѣ до 400. Англичанетѣ сѫ имали четирма мъртви и нѣколкомина ранени, сѫщо и Египтенетѣ единъ убитъ и тридесетмина ранени.

Римъ, 9 декемврий. В. Riforma казва, че Италианското съдействуване въ блокирането Занзибарските крайбрежия не влече съ себе отъ страна на Италия никакво обвързване за общо действуване въ вътрешността на страната.

Бълградъ, 9 декемврий. Комисията по пръгледването конституцията е приела предложението на единъ отъ водителите на радикалната партия, да се приеме безъ разискване членът за кралевските пръогативи.

Лондонъ, 9 декемврий. Победата въ Суакимъ произведе силно задоволение у Англия. Надъватъ се, че разните племена ще се обърнатъ противъ дервишите за да отворятъ търговските съобщения съ Суданъ.

Бълградъ, 10 декемврий. Комисията по пръгледването проекта за конституцията свърши вчера работите си.

Лондонъ, 10 декемврий. Вчера въ камарата за общините г. Фергюсонъ, като говореше за блокирането Занзибарските крайбрежия, констатира, че Франция е дала доказателство за искренното си желание да въспре злоупотребяванията, които могатъ да се правятъ подъ защата на нейното знамя.

Г. Гошень съобщи министърата вечеръ въ камарата за общините една телеграмма изъ Кастерна отъ Телеграфното Дружество, въ която се извѣстява, че Еминъ паша е пристигналъ заедно съ Станлея надъ Арувими, като потвърди че туй извѣстие е отъ достовѣренъ источникъ.

Парижъ, 10 декемврий. Въ събрапието у „Хотелъ Континалъ“ г. Ферри държа рѣчъ въ която, като говоряше за всеобщите избори, потвърди необходимостта отъ едно силно правителство, констатира, че единственото средство за възстановление надъ сегашните опасности е съединение съ умѣрените радикали върху единъ общъ терренъ, но че споразумѣние върху радикалската програма е невъзможно. Най-сетне той енергически отблъсна пръгледването и унищението на бюджета за исповѣданията.

Римъ 11 Декемвр. Въ депутатската камара г. Криспи защити предложението военни мѣрки. „Италия съюзена съ централните европейски сили или осамотена, коза той, има нужда да може да попълни въоръженнята си“. Послѣ тази аплодирана рѣчъ всички предложения по дневния редъ бѣха оттеглени, освѣнъ това на крайната лѣвица, съ което се искащо правителството да внесе въ камарата договора за съюза на Италия съ Австрия и Германия. Това предложение, по което се одобрява международната и военната политика на правителството, бѣ прието съ 231 гласа противъ 45.

Бълградъ, 11 дек. Слѣдъ приемането конституцията отъ комисията, кралът държа рѣчъ, въ която той прави водителите на партиите отговорни за всички дѣйствия на скупщината. Партийните водители обѣщаха че ще положатъ всичките си усилия за да накаратъ да се гла-

сува новия проектъ за конституцията. Отварянето скупщина нѣма да стане утре, но слѣдъ като бѫдатъ провѣрени изборите.

Щетинъ, 11 дек. Императорътъ предаде на гвардейския полкъ нова лента за знамето му и обѣда въ офицерския клубъ.

Парижъ, 11 декемврий. Правителството на Конго, което има съдалището си въ Брюкселъ, не вѣрва че г. Станлей е пристигналъ надъ Арувими.

Суакимъ, 11 декемврий. Испратените по рекогницировка Англичански отреди сѫ ходили на 6 километра отъ Суакимъ безъ да срѣтнатъ неприятеля; при все това арабите се съредосточаватъ при Хассенъ и се виждатъ готови да подкачатъ наново борбата, даже нѣкои конници араби сѫ се явили отново кѫдѣ стражеваята цѣпь на Английския станъ.

Парижъ, 12 декемврий. Мълви се, че депутатътъ на Сена Хюдъ е умрълъ и Буланже щѣлъ да положи своята си кандидатура за депутатъ на Сена.

Белгийския кралъ е получилъ телеграмма въ която се подтвърдяватъ извѣстията за Станлея.

БАЛАНСЪ

на Българската Народна Банка на 14 ноемврий 1888 год.

АКТИВЪ		
Капиталъ невнесенъ	1,339,095	52
Наличность въ кассата	1,646,076	45
Сконтриани полици и записи	3,449,179	02
Заеми срещу залогъ	109,745	58
Заеми срещу ипотека	2,399,808	07
Заеми на земедѣлъчески касси	3,791,796	53
Заеми на окръжия и общини	1,048,788	15
Текущи смѣтки лихвенни	698,578	47
Тек. смѣтки безлих. банката и клоновете	—	—
Тек. смѣтки „ частни лица и учрежд.	—	—
Специални текущи смѣтки	1,079,856	55
Деповити	1,660,455	03
Преводи и акредитивни	—	—
Движими и недвижими имоти	36,809	10
Общи разноски	189,577	97
Разни	262,039	30
Всичко	17,711,755	54
ПАССИВЪ		
Капиталъ основенъ	10,000,000	—
Капиталъ запасенъ	534,586	—
Банкноти въ обращение	108,660	—
Чужди полици за инкассо	369,097	53
Текущи смѣтки лихвенни	—	—
Тек. смѣтки безлих. банката и клоновете	88,192	21
Тек. смѣтки „ държавно съкровище	178,573	02
Тек. смѣтки „ частни лица и учрежд.	298,582	25
Влогове лихвенни срочни	2,670,099	11
Влогове лихвенни безсрочни	82,391	98
„ безлихв. за гаранции	842,635	30
Цреподи и акредитивни	141,708	85
Депованти	1,660,455	03
Лихви и комисиони	613,630	60
Печалби и загуби	—	—
Разни	123,141	66
Всичко	17,711,755	54

за числото на лицата, които сѫ се държали въ окръжните и полицейските затвори

№. по редъ	Название на затворът	Общото число на затворници										Отъ това число	Распределение затворници споредъ										
		Осъдени											Бой, наравяванъ										
		Подъ слѣдствие	Отъ 1 до 7 дни	Отъ 7 дни до 1 мѣсецъ	Отъ 1 мѣсецъ до 1 година	Отъ 1 година на горѣ	Всичко	Останали отъ ми- най мѣсецъ	Постигнати въ тече- ние на отчетниятъ мѣс.	Убийство	Кражба, обиръ		Окърбление, обида	Уморяване иззаконни родени деца	Преследление зако- нитъ, ненокористо на властта	Подлогъ, фалшивъ- кация	Изисуване и обез- чествяване	Задуторбъжение Абр- жаний и общ. налогъ	Подаванъ				
А. Окръжни затвори.																							
1	Софийский	64	—	3	9	27	103	83	20	31	9	15	2	—	14	2	3	—	—	—	—	1	
2	Самоковски	1	—	1	3	13	18	16	2	9	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
3	Търновски	34	1	15	10	41	101	87	14	19	8	45	1	—	—	1	2	7	1	1	4	6	
4	Русенски	47	—	—	19	61	127	108	19	39	6	57	—	—	—	1	2	9	—	—	—	—	
5	Варненски	34	2	3	27	77	143	108	35	34	13	75	—	—	—	4	9	—	—	—	—	—	
6	Видински	44	—	7	10	77	138	99	39	51	5	64	—	—	—	11	1	1	1	1	1	1	
7	Шуменски	40	3	5	38	165	251	224	27	50	13	132	3	—	6	1	18	—	—	—	—	4	
8	Кюстендилски	10	—	9	11	16	46	25	21	7	6	14	—	—	—	2	—	—	—	—	—	3	
9	Вратчански	12	—	7	11	17	47	35	12	9	1	31	—	—	—	9	—	—	—	—	—	4	
10	Плѣзенски	45	2	—	9	17	73	51	22	29	10	22	—	—	—	2	—	—	—	—	—	3	
11	Силистренски	29	1	—	5	4	39	24	15	4	2	25	1	—	2	4	—	—	—	—	—	1	
12	Ломски (въ Берковица)	6	—	—	5	18	29	24	5	12	2	11	—	—	—	2	—	—	—	—	—	1	
13	Разградски	34	—	—	12	8	54	41	13	14	6	13	—	1	2	6	—	—	—	—	—	1	
14	Севлиевски	20	—	—	6	24	50	29	21	1	—	40	—	—	—	1	—	—	—	—	—	8	
15	Свищовски	19	—	—	7	10	36	28	8	9	4	10	—	—	—	3	—	—	—	—	—	4	
16	Търски	25	—	3	5	9	42	27	15	17	4	11	1	3	—	2	—	1	2	—	—	2	
17	Ловчански	15	—	4	4	11	34	26	8	10	—	11	—	—	—	4	—	—	—	—	—	4	
18	Орѣховски	18	—	3	2	5	28	20	8	7	4	12	—	—	1	6	1	1	3	—	—	6	
19	Пловдивски	—	—	—	—	176	176	172	4	81	5	68	—	—	—	6	1	1	1	1	1	6	
20	Татаръ-Пазарджикски	46	1	3	10	113	173	143	30	61	6	83	8	—	8	4	3	—	—	—	—	—	
21	Сливенски	24	—	1	7	21	53	46	7	15	3	18	—	1	—	1	1	1	1	1	—	2	
22	Хасковски	31	—	—	7	37	75	61	14	17	3	39	—	—	2	—	—	—	—	—	—	2	
23	Бургаски	37	—	1	3	7	48	44	4	11	4	10	9	—	5	3	2	—	—	—	—	—	
24	Старо-Загорски	89	4	17	9	119	78	41	30	8	54	1	2	5	2	2	3	6	—	—	—	6	
Всичко въ окр. затвори		724	10	69	237	963	2003	1599	404	567	123	855	26	7	55	22	74	14	66	—	—	—	
Б. Околийски полиц. затвори въ окръжиято.																							
1	Софийски	72	6	6	14	15	113	60	53	15	7	42	2	12	8	—	—	—	1	—	—	5	
2	Търновски	105	—	—	4	8	117	2	115	3	15	49	—	—	6	—	—	—	—	—	—	2	
3	Русенски	9	—	—	—	—	9	—	9	—	1	1	—	—	2	—	4	—	—	—	—	—	
4	Варненски	33	6	—	—	—	39	18	21	6	11	9	1	—	4	—	2	—	—	—	—	—	
5	Видински	59	—	1	1	—	61	14	47	—	5	36	—	—	13	—	—	—	—	—	—	—	
6	Шуменски	22	—	—	—	—	22	1	21	—	1	3	2	—	2	—	1	—	—	—	—	—	
7	Кюстендилски	33	2	1	—	—	36	16	20	1	3	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	6	
8	Вратчански	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
9	Плѣзенски	11	—	—	—	—	11	10	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
10	Силистренски	8	—	—	—	—	8	—	8	—	—	6	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	
11	Ломски	16	1	3	3	7	30	12	18	8	1	12	—	—	2	—	—	—	—	—	—	2	
12	Разградски	9	—	—	—	—	9	1	8	2	—	3	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	
13	Севлиевски	1	—	—	—	—	1	—	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
14	Свищовски	31	—	—	1	—	32	6	26	—	5	12	—	—	—	1	—	—	—	—	—	2	
15	Търски	18	2	—	—	—	20	1	19	—	2	1	—	—	1	4	—	—	—	—	—	2	
16	Левченски	33	—	1	—	14	48	6	42	3	—	13	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	
17	Орѣховски	3	2	—	—	—	5	1	4	—	1	2	1	—	—	1	—	—	—	—	—	1	
18	Пловдивски	117	1	14	29	13	174	105	69	37	16	79	2	4	5	2	12	—	—	—	—	9	
19	Татаръ-Пазарджикски	7	1	1	2	2	13	5	8	3	1	6	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
20	Сливенски	15	1	—	—	—	16	7	9	1	2	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
21	Хасковски	59	1	—	—	—	60	10	50	6	14	—	4	—	2	—	2	4	—	—	—	1	
22	Бургаски	36	2	3	1	—	42	11	31	4	18	2	1	—	—	1	3	—	—	—	—	3	
23	Старо-Загорски	30	—	—	6	1	37	10	27	6	—	23	—	—	3	—	—	—	—	—	—	3	
Всичко въ полиц. затвори		727	25	30	61	60	903	296	607	86	81	336	12	17	55	10	23	8	35	—	—	—	
А всичко въ окръжните и полицейските затвори																							
		1451	35	99	298	1023	2906	1895	1011	653	204	1191	38	24	110	32	77	22	101	—	—	—	

ВѢДОМОСТЬ

цейскитъ затвори въ Княжеството прѣзъ мѣсецъ септемврий 1888 год.

цейското отдѣление: Т. Васильовъ.

ВЪ ДОМООСТЬ

за количеството на хранитѣ и пазарнитѣ имъ цѣни, изнесени изъ Княжеството презъ врѣмѧто

отъ 13 до 20 ноемврий 1888 година.

Наименование на МИНИСТИРСТВО презъ които сѫ изне- сени хранитѣ	Ежедневна възвѣщеніе за розничната цена на зерно и злаки				Ржъкъ				Зъчникъ				Овесъ				Кукурузъ				Просо				Ровъ				Брашно								
	Червенка		Пшеница (жито)		Ржъкъ		Зъчникъ		Овесъ		Кукурузъ		Просо		Ровъ		Брашно		Л. с.		Л. с.		Л. с.		Л. с.		Л. с.		Л. с.								
	% оки	лева с.	% оки	лева с.	% оки	лева с.	% оки	лева с.	% оки	лева с.	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки	% оки	оки					
1 Барненска	—	—	—	—	4428020	15	60	6400	12	—	14080	8	50	—	—	150380	12	50	16000	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
2 Русенска	—	—	—	—	458400	17	—	518772	11	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—					
3 Свищовска	—	—	—	—	146700	15	80	382500	11	50	—	8	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
4 Ломска	—	—	—	—	374460	14	50	—	9	25	187960	—	—	7	—	—	—	—	—	11	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
5 Бургаска	—	—	—	—	364838	17	15	—	10	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	9	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
6 Пловдивска	—	—	—	—	13	50	196560	17	—	8	—	—	9	—	—	—	—	—	10	60	—	9	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
7 Видинска	—	—	—	—	478180	15	—	—	—	—	—	9	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
8 Орховска	—	—	—	—	194840	16	—	—	9	—	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
9 Силистренска	—	—	—	—	454760	13	75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
10 Харманлийска	—	—	—	—	93600	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
11 Никополска	—	—	—	—	632400	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
12 Тутраканска	—	—	—	—	—	13	—	110526	9	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—	8	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
13 Вадилска	—	—	—	—	286600	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2100720	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
14 Анхиалска	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
15 Каджинска	—	—	—	—	546600	15	—	195000	15	—	46800	10	50	—	—	—	—	—	—	93600	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
16 Панагийска	—	—	—	—	7400	13	—	18720	14	—	110360	9	—	—	—	—	—	—	—	5420	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
17 Т.Плаазарджикска	—	—	—	—	—	—	—	561600	12	40	131040	8	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
18 Ново-Загорска	—	—	—	—	—	—	—	201240	14	—	18720	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
19 Керменлийска	—	—	—	—	—	—	—	37440	12	—	9260	7	80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
20 Ямболска	—	—	—	—	—	—	—	234000	13	50	—	7	80	—	—	—	9360	6	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
21 Хаджи-Елеска	—	—	—	—	—	—	—	560760	14	60	51480	8	40	18720	7	85	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
22 Т.-Симеонска	—	—	—	—	101562	15	—	25000	15	50	37500	8	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
23 Р.-Махленска	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24 К.-Вунгарска	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Вентко	450162	—	—	7151078	—	—	1423458	—	—	2330840	—	—	—	—	—	—	—	554545	—	—	34400	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		

Забѣлѣжка. Презъ Свищовската митница не е изнасъзано ячмикъ и кукурузъ; презъ Ломската — овесъ и кукурузъ; презъ Бургаската — ражъ, ячмикъ и кукурузъ; презъ Пловдивската — червенка, ражъ, ячмикъ, овесъ, кукурузъ, пресъ и ровъ; презъ Видинската — ячмикъ и кукурузъ; презъ Орховската — ячмикъ и кукурузъ.

Началникъ на отдѣленіето, М. Георгіевъ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Министерство на Финансите.

Обявление No. 37218.

Министерството на Финансите съобщава съ това на интересуващите се, че на $\frac{3}{15}$ януари 1889 год. ще се произведе публиченъ търгъ съ тайно наддаване, за отдаване на предприемачъ, доставката на 2,000 двойни декалитри — мѣрки за хани, съгласно съ под долу изложени поемни условия. — Отъ тѣзи поемни условия се намиратъ въ министерството отдѣлни екземпляри и може да се испрашатъ на всѣкого, който би поискалъ.

Лицата, които би желали да конкуриратъ за тази доставка, трѣбва да представятъ или испратятъ въ Министерството на Финансите своите оферти въ запечатанъ пликъ до $\frac{2}{14}$ януари 1889 год., въ понедѣлникъ до пладнѣ.

Оферти ще се отварятъ отъ една специална комиссия, назедена за тая цѣлъ въ вторникъ на $\frac{3}{15}$ януари 1889 год. по 10 часа заранть.

г. София, 29 ноември 1888 год.

Министър на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

Поемни условия,

За отдаване на предприемачъ доставката на 2,000 двойни декалитри (крини) мѣрки за хани.

I. Кринитъ трѣбва да бѫдатъ отъ желязо тенеке съ дебелина 1 миллиметръ. Тий ще сѫ цилиндрически и диаметра (прѣчника) имъ трѣбва да е равенъ на височината, която е 294 $\frac{1}{2}$ миллиметра. — Въ тази пропорция не влиза обемътъ на прѣчника и металическата прѣчка, която съединява срѣдата на прѣчника съ центра на дѣното, както се предписва за това въ чл. III отъ настоящитъ поемни условия — и за това обемътъ на крината трѣбва да е увеличенъ съ този на прѣчника и прѣчката.

II. На всяки двоенъ декалитъ (крина) трѣбва да има прикована една цинкова пльочица, върху която да е отбѣлано (издѣлано) съ цифри и букви, назапието и обема (вмѣстимостта), така: „двоенъ декалитъ — 20 лятри“ или „20 л.“

III. Всѣка крина ще има отгорѣ си единъ металически прѣчникъ, който е прикованъ съ горния крайщикъ на мѣрилото. Срѣдата на прѣчника е съединена посредствомъ металическа прѣчка съ срѣдата на дѣното, а прѣчката съ дѣното, — посредствомъ двѣ жеенски бурми, едната отъ които се тури вътре, а другата отъ вънъ. За да е укрѣпено по добре дѣното кѫдѣто ще се захваща съ прѣчката, трѣбва да има приковани отъ вътре и вънъ по едно парче отъ сѫщото тенеке, отъ което се прави мѣрката, широко три сантиметра въ диаметъръ. Прѣчника ще има дебелина 1 сантиметъ, а металическата прѣчка 6 миллиметра.

VI. Всѣка крина ще има три обрѣчи (прыстени) поставени: една долу, другия въ срѣдата, а третия на горния край. Всичкитѣ обрѣчи трѣбва да сѫ отъ ковко цинкосансъ желязо. Долния обрѣчъ трѣбва да е високъ 4 сантиметра и желязото дебело 1 миллиметръ. Отъ него

Ministère des Finances.

A VIS No. 37218.

Le Ministère des Finances porte à la connaissance des intéressés que le $\frac{3}{15}$ Janvier 1889 aura lieu l'adjudication, sous soumissions cachetées, de la fournititure de 2000 décalitres doubles — mesures pour les céréales, — d'après le cahier des charges ci-dessous, dont il sera envoyé un exemplaire à quiconque en fera la demande au dit Ministère.

Les personnes qui désireraient participer à cette adjudication peuvent présenter ou envoyer au Ministère des Finances leurs offres, sous pli cacheté, jusqu'à lundi midi, $\frac{2}{14}$ Janvier 1889.

Les offres seront ouvertes par une Commission qui sera instituée ad hoc et siégera le Mardi $\frac{3}{15}$ Janvier à dix heures.

Sofia, le 29 Novembre 1888.

Le Ministre des Finances: G. D. Natchovitch.

Cahier des Charges

pour céder en entreprise la fourniture de 2000 décalitres doubles, — mesures pour céréales.

I. Les mesures seront en tôle; elles doivent avoir une épaisseur d'un millimètre; la forme cylindrique et un diamètre égal à la hauteur qui sera de 294 $\frac{1}{2}$ millimètres. Dans cette proportion n'entre pas la dimension du diamètre et de la tige métallique qui unit le milieu du diamètre au centre du fond, ainsi qu'il est stipulé dans l'article III du présent cahier des charges. Pour ce motif la dimension de la mesure doit être augmentée avec celle du diamètre et de la tige.

II. Chaque décalitre double doit porter une plaque en zinc clouée, sur laquelle sera gravé en chiffres et lettres la définition et le contenu comme suit: „двоенъ декалитъ — 20 лятри“ ou „20 л.“

III. Chaque mesure aura au dessus un diamètre métallique qui sera cloué à l'extrémité supérieure de la mesure. Le milieu du diamètre est uni avec le milieu du fond moyennant une tige métallique et cette dernière adaptée au fond avec deux grosses vis dont l'une sera placée intérieurement et l'autre extérieurement. Pour que le fond soit mieux consolidé à l'endroit où il sera tenu avec la tige il doit avoir cloué, intérieurement et extérieurement, un morceau de la même tôle dont est faite la mesure et d'une largeur de 3 centimètres en diamètre. Le diamètre aura une épaisseur de 1 centimètre et la tige métallique sera d'une épaisseur de 6 millimètres.

IV. Chaque mesure aura trois anneaux placés l'un au bas, l'autre au milieu et l'autre en haut. Tous les anneaux seront en fer forgé; l'anneau inférieur doit avoir une hauteur de 4 centimètres et le fer doit avoir une épaisseur de 1 millimètres. Cet anneau doit sortir hors de la

ще има пропустната вълнъ отъ кривата 0.0135 метра, въ която частъ отъ долу на дъното ще има другъ единъ желѣзенъ обръчъ високъ 0.0135 метра отъ ковко же-лѣзо съ дебелина 3 милиметра. Срѣдния обръчъ ще е високъ 2 сантиметра и отъ желѣзо съ дебелина 1 милиметръ. Горниятъ обръчъ ще е високъ 3 сантиметра и отъ желѣзо, съ дебелина 4 милиметра, но устроенъ така щото да има единъ рабъ отъ 8 милиметра, въ който да се прилепи тенекето отъ крината. Крайшата на всичките обръчи "сри стидириелната точка ще съ единъ върху другъ на 3 сантиметра и приковани съ два металически пирона. На всѣка крина ще има и три крака, 2 сантиметра високи, тоже отъ металъ, за да може когато е пълна отъ долу лесно да се подхваша.

V. Крайшата на желѣзното тенеке, отъ което е направена крината, при съставянието имъ едина съ другия за да образуватъ цилиндръ, трѣбва да съзаквани съ осмът металически пирона, а обръчи ще съзакованы за крината съ по шестъ такива пирона.

VI. Криите отъ вънъ ще съ боядисани съ черна маслена боя и съ чисто лустро.

VII. Единъ образецъ отъ крина се намира въ Министерството на Финансите и е въ расположение на интресуши се всѣки присѫтственъ день и часъ.

VIII. Допроцесиетъ гѣшки не може да надмигаватъ $\frac{1}{100}$ отъ обема на мѣрката.

IX. Прѣдаванието на мѣрките ще стане въ: Видинъ, Варна, Ломъ, Рахово, Царибродъ, Свищовъ, Силистра, Русе, София, Т.-Пазарджикъ, Пловдивъ, Ст.-Загора и Бургасъ и въ количество, каквото ще се укаже отъ Министерството.

X. Поскупката на материалътъ, както и всичките други разноски за опакуванието, прѣнасянието до градовете, показватъ въ пунктъ IX, комиссията, митничките и др. такси и въобще всички други разноски, ще съзатъмвка на предприемача.

XI. Всичките мѣрки трѣбва да се доставятъ въ надлежните градове, най-касно до 15 април 1889 год.

XII. Конкурентите съдолжни да представятъ своите оферти, завѣрени отъ Нотарусъ, къмъ които да съопредѣлени, главно слѣдующите две точки;

- 1). Послѣдната цѣна въ злато за всѣка крина,
- 2). Задължение, че ще се извърши доставката точно по посмѣнните условия.

XIII. Офертиятъ трѣбва да бѫдатъ написани на Български или на Французки язици и депозирани срещу расписка въ Министерството на Финансите въ София или испратени на право до него по пощата прѣпоръчани.

XIV. Всѣки конкурентъ е длъженъ да депозира единъ залогъ за гаранция, че ще извърши своите задължения. Този залогъ ще се състои отъ 2,400 лева въ златни монети или цѣни книжа, имѣющи курсъ въ Парижската или Виенската борси. Залогътъ трѣбва да бѫде депозиранъ въ Българската Народна Банка въ София.

XV. Исплащанието стойността на мѣрките, споредъ цѣната, която ще се получи на търга, ще стане въ София, Русе, Варна или Видинъ, споредъ взаимно споразумѣние съ предприемача, три-дни слѣдъ прѣдаването на стоката.

г. София, 29 ноември 1888 година.

Министъръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

mesure de m. 0 0135 et sous cette partie il y aura au fond un autre anneau en fer forgé d'une hauteur de m. 0.0135 et d'une épaisseur de 3 millimètres. L'anneau du milieu aura une hauteur de 2 centimètres et sera en fer d'une épaisseur de 1 millimètre. L'anneau supérieur aura une hauteur de 3 centimètres et sera en fer d'une épaisseur de 4 millimètres, mais fait de maniere qu'il ait une tranche de 8 millimètres où le zinc de la mesure puisse étre collé. Les extrémités de tous les anneaux doivent étre, au point de l'union, placées l'une sur l'autre à 3 centimètres et clouées avec deux clous métalliques. Chaque mesure aura trois pieds d'une hauteur de 2 centimètres également en métal pour qu'elle puisse étre facilement levée d'en bas, lorsqu'elle est pleine.

V. Les extrémités de la tôle employée pour ces mesures, lors de leur adaptation l'un avec l'autre pour former le cylindre, doivent étre clouées avec 8 clous métalliques et les anneaux seront cloués à la mesure avec 6 de ces clous.

VI. Les mesures sont teintes extérieurement avec de la couleur noir, à l'huile et lustrées proprement.

VII. Un échantillon de la mesure se trouve au Ministère des Finances à la disposition des intéressés, chaque jour sauf les jours fériés.

VIII. Les erreurs dépassant $\frac{1}{100}$ sur le contenu de la mesure ne seront pas tolérées.

IX. La livraison des mesures aura lieu à Widdin, Varna, Lom-Palanka, Rahovo, Tzaribrod, Svistow, Silistria, Roustchouk, Sofia, T.-Pazardjik, Plovdiv, Stara Zagora et Bourgas, et pour la quantité qui sera indiquée par le Ministère.

X. L'achat du matériel et tous les autres frais d'emballage, de transport aux villes indiquées au paragraphe IX, commission, taxes douanières etc, et en général tous les frais seront à la charge de l'entrepreneur.

XI. Toutes les mesures doivent étre livrées aux villes indiquées, au plus tard le $\frac{15}{27}$ Avril 1889.

XII. Les concurrents doivent présenter leur offres légalisées par le notaire et dans les quelles ils doivent stipuler principalement les deux points suivants:

- 1) le dernier prix en or pour chaque mesure;
- 2) l'obligation que la livraison aura lieu exactement d'après le Cahier des Charges.

XIII. Les offres doivent étre inscrites en bulgare ou en français et déposées contre reçu au Ministère des Finances à Sophia ou envoyées directement à lui, par poste, recommandées.

XIV. Tout concurrent doit déposer une caution en garantie de l'exécution de ses obligations. Cette caution sera de 2400 francs en or ou en papiers de valeur ayant cours dans les bourses de Paris et de Vienne. La caution doit étre déposée à la Banque-Nationale Bulgare à Sofia.

XV. Le paiement de la valeur des mesures conformément le prix obtenu à l'adjudication aura lieu à Sofia, Roustchouk, Varna et Widdin, d'après entente mutuelle avec l'entrepreneur, trois jours après la livraison de la marchandise.

Sofia le 29 Novembre 1888.

Le Ministre des Finances: G. D. Natchovitch.

Главно управление на пощите и телеграфите.

ОБЯВЛЕНИЕ №. 20085.

Главното управление на телеграфите и пощите има честь да извѣсти за знание на интересуващите се, че на 14 декември т. г. ще се произведатъ търгове за отдаванието на приемачи пренасянието на пощите по пощенските трактове, означени въ слѣдующата таблица и при слѣдующите по-главни условия.

№ по ред.	Трактъ	За какъко часа ще се пренася	Колко пъти въ седмичата	Каква тай- жесть ще се пренася	Какъвъ за- логъ ще из- иска	Първоначална мя- сочна цѣна при мадондраването	Търгътъ ще се произведе едно- временно въ		Забѣлѣжка	
							Килогр.	Лева	Лева	
1	Провадия до гарата . . .	—	2 пъти въ денъ	Неопре- дѣленъ	—	45.	Провадия.			По до сегашн. условия.
2	Османъ-Пазаръ—Котель . . .	6	2	100	80	150	Османъ-Пазаръ и Котель.			
3	Разградъ до гарата . . .	—	2 пъти въ денъ	Неопре- дѣленъ	00	80	Разградъ.			
4	Тетевенъ—Ябланица . . .	4	3	50	60	70.	Тетевенъ.			
5	Враца—Бѣлослатина—Киѣжа . . .	10	2	50	60	80	Враца и Бѣлослатина.			
6	Разградъ—Кеманларь . . .	6	2	150	60	70	Разградъ и Кеманларь.			
7	— Пошово . . .	5	2	150	60	85	и Попово.			
8	Самоковъ—Ихтиманъ . . .	5	3	50	60	105	Самоковъ и Ихтиманъ.			
9	Кюстендилъ—Дубница . . .	6	3	50	75	140	Кюстендилъ и Дубница.			
10	“ Изворъ . . .	6	2	50	60	70	“ и Изворъ.			
11	Трѣвна—Дрѣново . . .	4	2	50	50	40	Трѣвна и Дрѣново.			
12	Дубница—Кочериново . . .	4	2	50	50	40	Дубница.			
13	Шуменъ—Касличантъ . . .	2	Ежед- невно	150	130	200	Шуменъ.			
14	Шуменъ—Прѣславъ . . .	4	3	50	55	60	Шуменъ и Прѣславъ.			
15	Самоковъ—Дубница . . .	5 ¹	3	50	75	120	Самоковъ и Дубница.			
16	Орхание—Враца . . .	8	3	100	105	180	Орхание и Враца.			
17	Орѣхово—Луковитъ . . .	12	3	100	175	250	Орѣхово и Луковитъ.			
18	Ловечъ—Троянъ . . .	7	3	50	50	80	Ловечъ и Троянъ.			
19	Бяла—Свищовъ . . .	8	3	50	200	300	Бяла и Свищовъ.			
20	Видинъ—Бѣлоградчикъ . . .	9	2	50	75	80	Видинъ и Бѣлоградчикъ.			
21	Видинъ—Кула . . .	5	3	100	100	180	Видинъ и Кула			
22	Берковица—Враца . . .	8	3	100	100	140	Берковица и Враца.			
23	Радомиръ—Брѣзникъ . . .	4	3	50	50	80	Радомиръ и Брѣзникъ.			
24	Трѣнъ—Брѣзникъ . . .	4	3	50	50	60	Трѣнъ и Брѣзникъ.			
25	Златица—Ташкесенъ . . .	6 ¹	3	50	50	80	Златица.			
26	Никополь—Плѣвенъ . . .	8	3	100	200	230	Никополь и Плѣвенъ.			
27	Етрополе—Орхание . . .	4	3	50	75	70	Орхание.			
28	Севлиево—Габрово . . .	5	3	50	80	75	Севлиево и Габрово,			
29	Балбунаръ—Ветово . . .	4	2	50	50	80	Балбунаръ.			
30	Силистра—Аkkаджиларь . . .	6	2	50	75	100	Силистра и Аkkаджиларь.			
31	Златица—Копривщица . . .	5	3	50	50	80	Златица.			
32	Харманлий до гарата . . .	—	Ежед- невно	50	40	45	Харманлий			
33	Аkkаджиларь—Куртбунаръ . . .	5	2	50	60	80	Аkkаджиларь и Куртбунаръ.			
34	“ —Кеманларь . . .	5	2	50	60	70	“ и Кеманларь.			
35	Царпгородъ—Трѣнъ . . .	6	3	50	60	80	Царпгородъ и Трѣнъ.			

Тия трактове се отдаватъ за една година — отъ 1 януарий до 31 декември включително 1889 година. Подробните поемни условия могатъ да се видятъ всѣки присѫтственъ день въ надлѣжните тържни комисии.

Ямболско град. общ. управление.

Оявление №. 3858.

Извѣстява се на интересуващите се, че на 19 того въ помѣщението на Ямболското градско общинско управление ще стане съ явно наддаване публичната проданъ на градското място при аптеката на Михаила Мариновъ въ гр. Ямболъ. Ямболъ, 13 декември 1888 г.
1—(3936)—1 Кметъ: Влаховъ.

Старо-Загорска окр. пост. комиссия.

Оявление №. 3263.

Старо-Загорската окр. комиссия, обявява съ настоящето, че на 19 декември 1888 год. ще се произведе търгъ съ малонаддаване за доставката на продоволствието за затворниците въ Старо-Загорский окр. полицейски затворъ, за време отъ 1 януари 1889 г. до 31 декември същата година. Окончателно ще се сврши на 20 с. и. съ намаление 5%.

Залогъ 360 лева. Поемнатъ ус овия и описа на храната, могътъ да се изучаватъ въ канцелариата на комиссията ежедневно, освѣнъ неприсътственитъ дни.

гр. Стара-Загора, 29 ноември 1888 год.
2—(3837)—2 Предсѣдателъ: М. Баирковъ.

Ямболско град. общинско управление.

Оявление №. 3742.

Съ настоящето си Ямболското градско общинско управление съгласно чл. 3 отъ закона за публичните търгове, обявява на интересуващите се, че отъ 15 декември ще се произвеждатъ търговете чрезъ наддаване съ явна конкуренция въ канцелариата му за отдаване на експлоатация презъ настоящата 1889 год. слѣдующите градски даждия въ долуозначените дни презъ мѣсяцъ декември.

- 1) На 15 того часа въ 9 предъ обѣдъ — „канакчето“ (клането добитъка) на слѣдующия денъ переторжка 5%;
- 2) На 16 — „теллалието“, переторжка на слѣдующия денъ;
- 3) На 17 — „крина-кантария“, „переторжка“ на слѣдующия денъ;
- 4) На 18 — „сергийтъ“ и подпечатването мѣрките и тѣглики, предмѣтътъ за игра: карти, табли и пр. и вивески (надписи), переторжка на слѣдующия денъ;
- 5) На 19 — градските дюгии, переторжка на слѣдующия денъ.

Депозитъ ще се взима предварително по 5% за всѣко даждие. Неисправнатъ предишни предприемачи на предметътъ даждия, съгласно чл. 7 отъ същия законъ, не ще се допускатъ да взематъ участие въ търга.

Желающите, могатъ да видятъ поемните условия въ канцелариата на общинското управление всѣкий присътвенъ денъ и часъ.

гр. Ямболъ, 2 декември 1888 година.
За градский кметъ: С. Петковъ.
3—(3863)—3 Секретарь: В. П. Нойковъ.

11-и пѣши Сливенски полкъ.

Оявление №. 2196.

Щаба на 11-и пѣши Сливенски полкъ, на основа-
н е телеграммата отъ Военното Министерство за № 1883,
и съгласно чл. 3 отъ закона за публичните търгове,
извѣстява на интересуващите се, че на 20, того и. г.,

въ 9 часа предъ обѣдъ, въ помѣщението на полковата канцелария, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на около 172000 аршина жълто сивъ (саръ-бозовъ) нефабриченъ но може да бѫде и фабриченъ мѣстенъ шаякъ, за облѣкло на долните чинове отъ 4 и 6 пѣши бригади, 2 конни и 2 артилерийски полкове.

Конкуренцията се допушта за всѣка част отъ дѣлно, за 4-ти пѣши полкове по 40000 аршина, за конния и артилерийски по 6000 аршина. Желающите да зематъ участие въ търга трѣбва да се съобразятъ съгласно чл. 6 и 48 отъ закона за тѣзъ търгове, като представляватъ въ точностъ изискунствъ се документи. Предложението (сфергитъ) се представлятъ въ публично застѣднине при откриванието на търга. Обаче желающите да конкуриратъ могатъ и преди откриванието на търга да препрататъ предложението си до означения денъ и часъ. Цѣлия залогъ е 8600 лева. Поемните условия могатъ да се виждатъ всѣки работенъ денъ, въ щаба на полка, сутринъ отъ 9—12 часа и послѣ обѣдъ отъ 3—5 часа.

гр. Сливенъ, 2 декември 1888 год.

Командуващият полка, майоръ: Лудогоревъ.
Завѣд. домакинството, майоръ: Петровъ.
1—(3906)—1 И. д. дѣловодителъ: И. Княжевъ.

Орѣховска окр. постоянна комиссия.

Оявление №. 1875.

Орѣховската окр. постояннa комиссия съгласно закона за публичните търгове и предписанието на г-на окр. управителя отъ 29 ноември и. г. №. 9416, тури на публиченъ търгъ съ явна конкуренция експлоатацията на правителствените съвети „Козлодуй“, „Гостиya“, „Могилитъ“, „Върбица“, „Гладно-Поле“, „Манастирски и Хърчене“, за една година отъ 1 януари 1889 г. до 31 декември същата год.

Търгътъ ще почне отъ 13 декември и. г. въ частъ 2 послѣ пладне и ще се сврши на 20 того освѣнъ неприсътствените дни, а переторжка 5% върху възложената цѣна ще става въ 24 часа и върху последната ще почне наддаванието, наддавачите ще внесатъ 5% депозитъ. Желающите да зематъ участие въ търгътъ могатъ да видятъ поемните условия въ канцелариата на постоянната комиссия всѣки присътственъ денъ и часъ. гр. Орѣхово, 2 декември 1888 год.

Предсѣдателствующий: И. В. Пацовъ.
2—(3872)—3 За членъ-секретаръ: И. Лукановъ.

Карнобатско окол. управление.

Оявление №. 566.

Извѣстява се за знание на интересуващите се, че въ с. Шихларе, тукашно, се намара една безпритѣжателна малакиня, съ бѣлѣзи: 3—4 годишна, рѣсть срѣденъ, челото ѝ бѣло, заднитѣ ѝ крака бѣли, опашката ѝ и долната джука бѣли и двѣтѣ и уши по малко отрѣзани. Тя ще се продаде за въ полза на хазната, ако притѣжателя ѝ не се яви въ опредѣленитъ отъ закона срокъ, да си я засвидѣтелствува и прибере.

1—(3905)—1
Окол. начальникъ: Миновъ.
Секретарь: Андреевъ.

К.-Агаческо околийско управление.

Обявление № 6009.

Въ с. Мал.-Боялъкъ, К.-Агаческа околия, има задържана една безпритежателна малакина (юва), съ слѣдующи отъличителни белези: 2—3 год., ръстъ срѣденъ, малко сакареста, двѣтъ ѹ очи чакърести, рогове малки, опашка срѣдня и малко бѣла, на дѣсното ѹхо отрѣзано малко и слаба.

Тѣ ще се продаде съгласно закона за ювата, ако въ растояние на 41 день отъ едно-кратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, притѣжателъ ѹ не си я засвидѣтелствува и прибере.

гр. К.-Агачъ, 29 ноември 1888 год.

За окол. началникъ: Василиевъ.

1—(3903)—1

За секретарь: Ю. Кутевъ.

Обявление № 6050.

Въ с. Копадина, ловѣрената ми околия, има задържана една безпритежателна (юва), биволица съ едно 10 дневно женско малаче, отъличителните ѹ чърти сѫ слѣдующи: 5—6 години, ръстъ срѣденъ, косъмъ червенъ, сакареста, опашка дѣлга, на устата отдолу малко бѣло и дирнитѣ крака до китчиците бѣли.

Ако въ растояние на 41 день отъ обнародването настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, притѣжателъ ѹ не си я засвидѣтелствува и прибере то тя ще се продаде за въ полза на хазната.

гр. К.-Агачъ, 2 декември 1888 год.

За окол. началникъ: Василиевъ.

1—(3904)—1

За секретарь: Ю. Кутевъ.

Бургазски сѫдебенъ приставъ.

Запрещение № 774.

Подписаній, Грънчаровъ, пом. сѫдеб. приставъ при Бургазски окр. сѫдъ, на основание исполнителни листъ подъ № 1143, издаденъ отъ Бургазки мирови сѫдия, на 13 октомври 1888 год., въ полза на Старионъ Вълковъ изъ гр. Бургазъ, срѣшу Руфатъ Ефенди Хафузъ Хасановъ изъ сѫщия градъ, за обеспечение искътъ, състоящъ се отъ 800 лева златни и съгласно ст. 248 отъ Врем. Сѫдеб. Правила, наложихъ запоръ върху слѣдующи недвижими имоти, принадлежащи на дѣлника Руфаилъ Ефенди, Хафузъ Хасановъ, а именно: 1) върху $\frac{2}{6}$ части отъ една кѫща, състояща се отъ 3 стани — едната съ мутвакъ и съ празно дворно място, състояща се отъ около $\frac{1}{2}$ лега, и 2) $\frac{2}{6}$ части отъ друга една кѫща, съ три стани, единъ мутвакъ, единъ яхъръ, плѣвникъ и хамбаръ (полусрутени) съ празно дворно място отъ около 2 лехи, находящи се и двѣтѣ въ гр. Бургазъ, улицата називаема „Урумъ-Клиссе-Джаддеси“, между съсѣдитѣ: Шерифа, Идиришъ Хаджи Юсепиновъ, Митако Хормузие и дѣлникътъ.

Горѣспомѣнѣтѣ имоти неподлежатъ на отчуждение до снеманіето настоящето запрещение.

гр. Бургазъ, 29 октомври 1888 год.

1—(3501)—1 П. сѫдеб. приставъ: Грънчаровъ.

Запрещение № 706.

Подписаній, Грънчаровъ, пом. сѫдеб. приставъ приставъ при Бургазки окр. сѫдъ, на основание испъл-

нителни листъ подъ № 1635, издаденъ отъ Бургазки мирови сѫдия, на 27 септември 1888 год., въ полза на Димитъ Юрановъ изъ гр. Бургазъ, срѣшу Станчо Теневъ изъ с. Атанаскъ, за обеспечение искътъ състоящъ се отъ 2341 гроша, и разноситѣ по испълнението на дѣлото, и съгласно ст. 248 отъ Временитѣ Сѫдеб. Правила, наложихъ запоръ върху слѣдующи недвижими имоти принадлежащи на дѣлника Станчо Теневъ, а именно: 1) върху една кѫща, съ двѣ стани, находяща се въ с. Атанаскъ, между съсѣдитѣ: Марко Станчовъ, рѣка, Димо Колевъ и Вълку Ивановъ; 2) върху нивата състояща се отъ 8 увр., находяща се въ землището на сѫщото село, въ мястността називаема „Куртъ-Тепе“, между съсѣдитѣ: Тодоръ Георгиевъ, пѣть, Марко Станчовъ и Теньо Райковъ; 3) върху нивата състояща се отъ 8 увр. находяща се въ землището на сѫщото село, въ мястността називаема „Кара-Агачъ“, между съсѣдитѣ: Иванъ Кулевъ, пѣть и Теньо Станчовъ, и 4) върху нивата, състояща се отъ 16 увр., находяща се въ землището на сѫщото село, въ мястността називаема „Могилата“, между съсѣдитѣ: Теньо Станчовъ, пѣть, М. Станчовъ и драка.

Горѣспомѣнѣтѣ имоти не подлежатъ на отчуждение до снеманіето на това запрещение.

гр. Бургазъ, 30 септември 1888 год.

1—(3502)—1 П. сѫдеб. приставъ: Грънчаровъ.

Сливенски сѫдебенъ приставъ.

Запрещение № 200.

Съгласно ст. 248 отъ Временитѣ Сѫдебни Правила и на основание испълнителни листъ издаденъ отъ Сливенски мирови сѫдия, на 24 септември т. г. подъ № 1727, подписаній, сѫдебенъ приставъ при Сливенски окръженъ сѫдъ, извѣстявамъ на интересуващи се лица, че за обеспечение искътъ на Стефанъ Гандевъ отъ Сливенъ, състоящъ отъ 108 лева, налагамъ предварителна възбрана върху дюкянъ на огвѣтника Вангель Василевъ отъ сѫщия градъ, находящъ се тоже въ сѫщия градъ, въ махала „Хаджи Аѣхъ“ и съ съсѣднитѣ страни: дѣлника Вангель Василевъ и отъ тритѣ страни градско място.

Това имущество не подлежи на отчуждение до снеманіето настоящата възбрана.

гр. Сливенъ, 4 октомври 1888 год.

1—(3132)—1 Сѫдебенъ приставъ: В. Аврамовъ.

Запрещение № 211.

Съгласно ст. 248 отъ Временитѣ Сѫдебни правила, и на основание испълнителни листъ издаденъ отъ Сливенски мирови сѫдия, на 12 октомври т. г., подъ 1852, подписаній, сѫдебенъ приставъ при Сливенски окр. сѫдъ, извѣстявамъ чрезъ настоящето си, че за обеспечение искътъ на Панайотъ Г. Пихливановъ, отъ гр. Сливенъ, състоящъ отъ 4390 гроша, съсѣду Димитъ Г. Пихливановъ, отъ сѫщия градъ, налагамъ предварителна възбрана върху кѫщата на дѣлника Димитъ Г. Пихливановъ, находяща се въ Сливенъ, въ махалата „Коручанска“, и съ съсѣднитѣ страни: Димитъ П. Пихливановъ, Смаилъ Ахмедовъ, наследницъ на Георги Д. Пихливановъ и улица, описанена въ размѣръ на искътъ.

Това имущество не подлежи на отчуждение до снемане настоящата ми възбрана.

гр. Сливенъ, 12 октомври 1888 год.

1—(3220)—1 Съдебенъ приставъ: В. Аврамовъ.

Варненски съдебенъ приставъ.

Оявление №. 1523.

Подписаній, В. Баллиевъ, пом. съд. приставъ при Варненски окр. съдъ, на III околийски участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ № 3235, издаденъ отъ същия съдъ, за въ полза на Арифъ Афузъ Османовъ, житель изъ гр. Варна, противъ Христо Петровъ, житель изъ с. Суджасъ-кьой, Варненска околия, за 56 т. л., законната лихва по 1% отъ 17 декември 1886 година, до послѣдното исплащане, съдебни за водение на дѣлъто разноски 106 лева и 69 ст., то съгласно ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, имамъ честъ да обяви на интересуващите лица, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавни Вѣстникъ“, ще се продължи 31 день публичната проданъ на недвижимите имущества на тѣтвника, а именно:

1) една градина 10 уврата, при съсѣди: дере, гора и пътъ;

2) една нива 48 уврата, називаема „Гервишъ-Корутарлъсъ“, при съсѣди: Коджа Михо, Катели Георгиевъ, Мера-Авлусу, Коджа Мустафа Мехмедооглу, Тахиръ Димо Вълковъ и Павли Ченчовъ.

Първоначалните цѣни дадени отъ ищеща за градината 10 т. л., за нивата по 80 гроша уврата, тѣзи имоти се намиратъ въ землището на Суджасъ-кьой.

Публичната проданъ ще се извърши въ канцелариата ми при Варненски окр. съдъ, желающите да наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцелариата ми всички присъственъ денъ часа отъ 8½ до 12 и отъ 2 до 5 слѣдъ обѣдъ. гр. Варна, 26 ноември 1888 год.

2—(3892)—3 Пом. съд. приставъ: В. Баллиевъ.

Повѣстка № 1533.

До господина Мустафа Юнавъ отъ с. Кара-Гюръ, Варненска околия, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание исполнителни листъ подъ № 2279 издаденъ отъ Варненски окр. мирови съдия, въ полза Саркизъ и Оханезъ Кумианияджиянови отъ гр. Варна, противъ въсъ за искъ 2062 гроша, законните лихви отъ 12 юли 1888 год. до исплащането, за водене на дѣлъто разноски 26 л. и 74 ст. и разноските по испълнението, покавамъ ви да се се явите въ канцелариата ми лично или чрезъ свой повѣренникъ въ двѣ недѣлни срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване на тозища повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 430 отъ Временните Съдебни Правила и внесете помѣнъти си дѣлъгъ, въ противъ случай ще постъплю къмъ описъ и продажба на недвижимите имущества находящи се въ с. Кара-Гюръ, върху които съмъ наложилъ запоръ.

гр. Варна, 29 ноември 1888 год.

2—(3891)—3 Пом. съд. приставъ: В. Баллиевъ.

Повѣстка №. 1532.

До г-на Мустафа Юнавъ, житель отъ с. Кара-Гюръ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание испълнителни листъ подъ №. 2278, издаденъ отъ Варненски окр. мирови съдия въ полза на Соапе и Нерсезъ Каракашеви, отъ гр. Варна, противъ въсъ за 2·88 гр. з едно съ законната лихва отъ 13 априлъ 1885 год. до исплащането, съдебни и право водение дѣлъто разноски 47 лева 15 ст. и разноските по испълнението.

Приканвамъ ви да се явите въ канцелариата ми лично или чрезъ свой повѣренникъ въ двѣ недѣлни срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Д. Вѣстникъ“ съгласно ст. 430 отъ Временните Съдебни Правила, и внесете помѣнъти си дѣлъгъ, въ противъ случай ще постъплю къмъ описъ и продажба на недвижимите имущества съквистирани по испълнителното дѣло подъ №. 184/85 година находящи се въ село Кара Гюръ. Варна, 29 ноември 1888 год.

1—3890)—3 П. съд. приставъ: В. Баллиевъ.

Оявление №. 1530.

Подписаній, В. Баглиевъ, пом. съдеб. приставъ при Варненски окр. съдъ, на III окр. испълнителенъ участъкъ, на основание испълнителни листове подъ №. №. 734 и 735, издадени отъ Варненски окр. мирови съдия и съгласно ст. ст. 451, 452, 453, 454, 456 и 465 отъ Времен. Съдеб. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ послѣдното трикратно обнародване въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ същащите недвижими имущества принадлежащи на Петко Желевъ, отъ с. Русларъ, Варненска околия

1) една къща, състояща отъ една стая, хамбари, постройка дървена, дузари плетия, 7 метра дължина, 4 — ширина, съ дворъ ½ увратъ, при съсѣди: Селамъ Селимовъ, училищното място, Топълъ Османъ и Георги Станиловъ, оценена за 60 лева;

2) също къща, състояща отъ една стая, постройка съща съ дворъ и градина три уврата, плѣвнъ, хамбаръ, при съсѣди: Топълъ Османъ, Мехъмъ Ивановъ и отъ двѣ страни пътъ, оценена за 100 лева;

3) една нива, приблизително 25 уврата, въ землището на същото село, мѣстностъ „Кушю Гюрлю“, при съсѣди: Имамовъ Мустафа, Нанайотъ Боевъ Карагюрски и Аладжински нива, оценена 200 лева, и

4) една нива, около 10 уврата, въ същото землище мѣстностъ „Сая-Чалъкъ“, при съсѣди: отъ четарите съ страни транакъ, оценена 80 лева.

Продаващите се имущества не се зложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Никола Д. Правадалиевъ, изъ г. Варна, на сумма 622 лева и др. разноски по испълнението.

Желающите г-да да купятъ горантъ имущества могатъ да се явятъ всички дено въ канцелариата ми за да наддаватъ освѣнъ неприсъственни дни.

Варна, 28 ноември 1888 год.

1—(3893)—3 П. съд. приставъ: В. Баглиевъ.

Ловчански съдебенъ приставъ.

Празовка №. 2096

До г-на Аали Дѣли Мехмедовъ Ризвански, отъ село Помашка Лъшница, Тетевенска околия живѣщъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание испълнителни листъ № 3106, издаден от Ловчанския мирови съдия, на 15 ноември 1888 г. въ полза на Пело П. Михалевъ, стъ с. Угърчин (Ловчанско), за искъ от 35 турски лири, за публикация на една призовка въ „Държ. Въстникъ“, 15 лева 30 стот. за съдебни разноски 10 лева и разносъ по испълнението. Желавамъ ви да се явите въ канцелярията ми, лично или чрезъ свой повърхенникъ въ днъ недългъ срокъ отъ последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Въстникъ“, съгласно 430 ст. стъ Времен. Съдеб. Правила и внесете първият си дългъ, въ противенъ случай ще се пристапи къмъ описъ, оценка и продажба на недвижимите имущества, находящи се въ околността на с. Угърчинъ, а именно:

1) нива, на „Иванъ-Дель“, отъ 6 дюл., съ съсѣди: Стоичо Ионовъ, Енчо Ионовъ, Петър Недѣлковъ, Моню Петковъ, Трифонъ Дочевъ, Дачо Радевъ, Колю Дочевъ, съ зиги и долчина;

2) бранице, въ същото помѣстие, отъ 40 дюлюма, между съсѣди: бранишето на Али Бей Генджовъ, Обарданъ долчина, Чергена стена, Циганско вървище, до Сопотенеатъ и Локвата на Калнишкото;

3) нива, на същото помѣстие, отъ 20 дюлюма, обиколена съ своя гора;

4) нива, на същото място, отъ 5 дюлюма, обиколена съ своя гора, и

5) нива, на „Червена стена“, отъ 2 дюл., обиколена съ своя гора.

Ловечъ, 3 декември 1888 год.

1-(3901)-3 За съд. приставъ: Д. И. Консуловъ.

Пловдивски съдебенъ приставъ.

Призовъ № 2036.

До г-на Хюсена Чаушовъ Мехмедовъ, бившият жител на с. Гор. Луковитъ, сега живущъ въ Турция.

Подписаный, Христо А. Клисурски, пом. съдебенъ приставъ при Пловдивски окр. съдъ, на III участъкъ, на основание испълнителни листъ на Луковитски мирови съдия отъ 10 септември т. год. подъ № 2508 въ полза на Васила Ниневъ, жител изъ с. Гор. Луковитъ, срещу въсъ, за искъ 890 гроша и законната имъ лихва 12% счита отъ 13 октомври 1887 г. до исплащанието имъ и разноски 20 лева, призовавамъ ви съгласно ст. 430 отъ Времен. Съдеб. Правила, слѣдъ трикратното обнародуване настоящата въ „Държ. Въстникъ“, до 14 дни да ми внесете доброволно означената по горѣ сумма заедно съ последовавши разноски по испълнението. Въ противенъ случай ще се пристапи къмъ описъ, оценка и продажба върху недвижимите ви имущества: 2 ниви и 1 бранице, находящи се въ с. Луковитското землище.

1-(3463)-3 П. с. приставъ: Хр. А. Клисурски.

Призовъ № 1949.

До г-на Муса Хасановъ, жител отъ с. Хубавени, Луковитска околия, живущъ неизвестно гдѣ.

Подписаный, Христо А. Клисурски, пом. съдебенъ приставъ при Пловдивски окр. съдъ, на III участъкъ, на основание испълнителни листъ на Луковитски мирови съдия, отъ 13 април 1887 год. подъ №. 691 въ полза на Петър Табаковъ, изъ Луковитъ, повърхен.

на Мехмедъ Али Ибрахимовъ, отъ с. Хубавени, срещу въсъ за искъ 3640 гроша, призовавамъ ви съгласно ст. 430 отъ Времен. Съдеб. Правила, слѣдъ трикратното обнародуване настоящата въ „Държ. Въстникъ“ и до 14 дни да ми внесете доброволно означената по горѣ сумма съ разноските по испълнението, въ противенъ случай ще се постъпи къмъ описъ, оценка и продажба върху недвижимите имущества, находящи се въ с. Хубавенското землище 10 ниви, 1 селище и 1 бранице.

с. Гор. Луковитъ, 12 октомври 1888 год.
1-(3200)-3 П. с. приставъ: Хр. А. Клисурски.

Севлиевски съдебенъ приставъ.

Обявление № 1959.

Подписаный, Н. Килифаровъ, пом. съдеб. приставъ при Севлиевски окр. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ № 788, издаден отъ Габровски мирови съдъ и съгласно ст. ст. 430, 437, 454, 455 и 465 отъ Вр. Съдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ 31 дънъ отъ последното публикуване настоящето въ „Държ. Въстникъ“, въ канцелярията на въ г. Габрово, ще се извърши публичната продажба върху недвижимите имущества на Димитра Хесапчиевъ, отъ Габрово, а именно: една двуетажна къща, въ г. Габрово, съ 2 стаи, чардакъ и малка стаичка на горният етажъ, а доло дюкенъ, мааза, стая за живѣние и гардеробница: първата къща е дълга $14\frac{1}{2}$ метра, а широка 4 метра и 70 ст., построена е отъ дървенъ и камененъ материал и покрита съ площи, границите ѝ сѫ: главна улица, уличка, Станю Кийошито и кортата на Коля Промковъ.

Спомѣлжитѣ първоначално се оценени за 3300 (?) отъ която цифра ще се почне наддаванието, къто ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Хрисига Ц. Пенчовъ, отъ Габрово, състоящъ отъ $147\frac{1}{2}$ лири турски съ разноските.

Желающите г-да да купятъ горните имущества, могатъ да разглеждатъ формалността на продаващите имущества, всеки денъ освѣнъ неприскъствената дни и часове, въ канцелярията ми въ г. Габрово.

Г. брово, 6 ноември 1888 год.
1-(3607)-3 П. съд. приставъ: Н. Килифаровъ.

Обявление № 1867.

Подписаный, Василъ И. Водеачаровъ, п. съдебенъ приставъ при Севлиевски окр. съдъ, на II Габровски участъкъ, на основание испълнителни листъ №. 1851, издаден отъ Габровски мирови съдия, на 20 август 1887 год. въ полза на Иванъ Пецовъ, отъ г. Габрово, на сума 2970 гроша, лихви и съдебни разноски 209 гроша, срещу Ботя Г. Сапуновъ, отъ г. Габрово и съгласно ст. ст. 430, 431, 433 и 465 отъ Временниятъ Съдеб. Правила, извѣстивамъ на интересуващите се лица, че отъ последното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Въстникъ“ и до 31 дънъ ще се продава на публиченъ търгъ, слѣдующето недвижимо имущество собствено на отвѣтника Ботя Г. Сапуновъ, а именно: една трета част отъ една двуетажна къща, съ две стаи на горният етажъ и дълъ хашеви и отъ долу два дюкена и подъ тѣхъ дълъ мази, на широчина 6 метра и 90 сан. и дължина 10 метра и 40 сан., създадана

отъ дървенъ и пръстенъ материалъ и покрита съ плохи, находяща се въ г. Габрово, при съѣди: отъ дѣвъ страни Стоянъ Христовъ Продановъ и улица Николаевска, оцѣнена за 1000 лева.

Желаещитѣ г-да да наддаватъ върху горниятъ имотъ, могатъ да се явяватъ всѣки денъ въ канцелярията ми, освѣнъ въ не работните дни.

Габрово, 30 септември 1888 год.

1—(3097)—3 П. сѫд. приставъ: В. И. Воденчаровъ.

Обявление № 2345.

Подписаній, Василъ Ив. Воденчаровъ, п. сѫдебенъ приставъ при Севлиевски окр. сѫдъ, на II Габровски участъкъ, на основание исполнителните листове подъ №. №. 3724, 1124 и 1613, издадени отъ Търновски окр. сѫдъ и Габровски мирови сѫдия, на 12 ноември 1882 год., 16 юни и 19 юли 1888 год. въ полза на Петко Г. Салуновъ и Маринъ К. Балабансър, отъ г. Габрово и Иванъ Радевъ, отъ с. Джумайтѣ, на сумма 102 лири турски, $1555\frac{1}{2}$ гр. лихви и 70 лева и 45 ст. сѫдебни разноски, срещу Владко С. Черибашовъ, отъ г. Габрово и съгласно ст. ст. 430, 431, 433 и 465 отъ Времен. Сѫдеб. Правила, извѣстявамъ на интересуващите се лица, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 денъ ще се продава на публиченъ търгъ слѣдующето недвижимо имущество собственность на отвѣтника Владко С. Черибашовъ, отъ г. Габрово, а именно: една двоетажна къща, въ г. Габрово, съ ста за живѣніе, хашево и прустъ и долу табахана, съ дворъ отъ $\frac{1}{4}$ отъ леха и вътрѣ едно малко яхърче, съзидана отъ дървенъ и пръстенъ материалъ и покрита съ плохи, при съѣди: Руси Табака, Гатю Кати Мангі, пѣтъ и рѣката „Янтра“, оцѣнена за 500 лева.

Желаещитѣ г-да да купуватъ горниятъ имотъ, могатъ да се явяватъ всѣки денъ въ канцелярията ми, освѣнъ въ не работните дни.

Габрово, 28 ноември 1888 год.

1—(3894)—3 П. сѫд. приставъ: В. И. Воденчаровъ.

Повѣстка №. 1700.

До господина Михаила, Ивана и Стояна Петкови, жители отъ село Марянъ, Еленска околия, а сега въ неизвѣстно място жителство, въ Княжество България, на основание исполнителния листъ подъ №. 10,798, издаденъ отъ Еленски мирови сѫдия, на 5 август 1888 година, въ полза на Петка Я. Киссевъ, отъ гр. Елена и повѣренникъ на брата си Савва Я. Киссевъ, отъ сѫщия градъ, живущъ въ гр. София, противъ васъ, за искъ 1500 гр., заедно съ лихвата имъ по 1% на мѣсяцъ, отъ 26 октомври 1873 год., до деня на исплащането имъ сѫдебни разноски и за публикация 40 л. и всички други разноски по исполнението, съгласно горепоменатия исполнителенъ листъ и на основание ст. 114 отъ Времен. Сѫдебни Правила, ви призовава да се явите въ канцелярията ми въ гр. Елена, сами или чрезъ вашъ повѣренникъ и заплатите дѣлгть си до 15 дневенъ срокъ отъ последното трикратно публикуване настоящата повѣстка въ „Държав. Вѣстникъ“, въ противенъ случай, съгласно ст. 430 и 433 отъ сѫщия правила, слѣдъ истичанието на дадения ви срокъ, ще се постъпятъ къмъ описъ и продажба на слѣдующите ви недвижими имущества, а именно:

1) $\frac{1}{2}$ отъ къща, съ плѣзвникъ и дворъ около 1 дюл., находяща се въ махалата „Неговци“, къщата на два ката, построени отъ дървенъ и каменъ материалъ, при съѣди: пѣтъ, Иванъ Кънчевъ и Никола Цомовъ;

2) $\frac{1}{2}$ отъ нива, около 1 дюлюмъ, находящъ се въ землището на Слиджаарийската община, въ мястността називаема „Миренкиното“, при съѣди: Тодоръ Лечевъ, Савва Фараша;

3) $\frac{1}{2}$ отъ нива, около 1 дюл., въ сѫщото землище, подъ Неговци, въ мястността „Брѣстаци“, при съѣди: Никола Андронъ, Никола Кафадаря и пѣтъ;

4) $\frac{1}{2}$ отъ нива, около 2 дюл., въ сѫщото землище, въ мястността „Радуйчене“, при съѣди: Никола Андронъ, мера и Юр. Иванъ, и

Повѣстка №. 1703.

До господина Богдана Петковъ, житель отъ М. Неговци, Еленска околия, а сега живущъ въ неизвѣстно място жителство, на основание исполнителния листъ подъ № 7,150, издадена отъ Еленски мирови сѫдия на 8 юни 1888 год., въ полза на Юрданъ П. Момчиловъ, отъ г. Елена, повѣренникъ на Илия Ст. Бобчевъ, отъ сѫщия градъ, настойникъ на малолѣтните деца на цейхия Стоянъ К. Симидовъ, отъ градъ Елена, противъ васъ за искъ 1515 грона, заедно съ лихвата имъ по 1% на мѣсяцъ отъ 26 октомври 1880 год., до деня на исплащането имъ, сѫдебни разноски по водение дѣлото и за публикация 40 лева и всички други разноски по исполнението; съгласно горепоменатия исполнителенъ листъ и на основание ст. 114 отъ Временниятѣ Сѫдеб. Правила, ви призовава мъ да се явите въ канцелаята ми въ гр. Елена, сами или чрезъ свой повѣренникъ и заплатите дѣлгть си до 15 дневенъ срокъ отъ последното трикратно публикуване настоящата повѣстка въ „Държав. Вѣстникъ“, въ противенъ случай, съгласно ст. 430 и 433 отъ сѫщия правила, слѣдъ истичанието на дадения ви срокъ, ще се постъпятъ къмъ описъ и продажба на слѣдующите ви недвижими имущества, а именно:

1) $\frac{1}{2}$ отъ къща, съ плѣзвникъ и дворъ около 1 дюл., находяща се въ махалата „Неговци“, къщата на два ката, построени отъ дървенъ и каменъ материалъ, при съѣди: пѣтъ, Иванъ Кънчевъ и Никола Цомовъ;

2) $\frac{1}{2}$ отъ нива, около 1 дюлюмъ, находящъ се въ землището на Слиджаарийската община, въ мястността називаема „Миренкиното“, при съѣди: Тодоръ Лечевъ, Савва Фараша;

3) $\frac{1}{2}$ отъ нива, около 1 дюл., въ сѫщото землище, подъ Неговци, въ мястността „Брѣстаци“, при съѣди: Никола Андронъ, Никола Кафадаря и пѣтъ;

4) $\frac{1}{2}$ отъ нива, около 2 дюл., въ сѫщото землище, въ мястността „Радуйчене“, при съѣди: Никола Андронъ, мера и Юр. Иванъ, и

5) $\frac{1}{2}$ отъ юртлукъ, около 1 дюлюмъ, въ маx. „Неврици“, въ мѣстността „Вехтия харманъ“, при съсѣди: мера, Ив. Топала и Никола Кафадаря, на които имущество е вече наложено запоръ.

г. Елеца, 21 септември 1888 година.

1—(3100)—3 Пом. сѫд. приставъ: Д. В. Рогевъ.

Оявление №. 1866.

Подписанний, Василь Ив. Воденчаровъ, пом. сѫдеб. приставъ при Севлиевски окр. сѫдъ, на основание исполнител. листъ подъ № 2348, издаденъ отъ Севлиевски окр. сѫдъ, на 22 ноември 1886 год., въ полза на Иванъ Петровъ, отъ г. Габровес, на сумма 63 лири турски, лихви и 44 лева и 72 ст. за сѫдебни разноски, срѣчу наследниците на покойни Генчо Ивановъ, отъ с. Хаджийтѣ, а именно: Христо, Иванъ, Рада, Тота, Дона и Гана Генчови и съгласно ст. 430, 431, 433, 437 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, извѣствавши на интересуващи се лица, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето имъ въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующи недвижими имоти, останали слѣдъ смъртта на покойни Генчо Ивановъ, отъ с. Хаджийтѣ, Поповска община, Гарбовска околия, а именно: 1) една двоетажна къща въ с. Хаджийтѣ, съ стая за живѣние, хашево и отъ долу мааза, създана отъ дървенъ и пръстенъ материал и покрита съ плохи, съ дворъ, плъзна, харманъ и бащия отъ 8 дюл., при съсѣди: отъ три страни пѣть и Иванъ Петровъ, оцѣнена за 1200 лева; 2) нива, отъ 2 дюлюма, съ сливени дървии, въ землището на с. Хаджийтѣ, на „Иватѣ“, при съсѣди: пѣть, Петъ Василевъ, Иванъ Петровъ и Добри Изановъ, оцѣнена за 200 лева; 3) нива, отъ 3 дюл., въ сѫщото землище, на „Думинишкото“, при съсѣди: Колю Герчевъ, Добри Ивановъ, Иванъ Петровъ и Симеонъ Пашата, оцѣнена за 240 л.; 4) нива, отъ $\frac{1}{2}$ дюлюмъ, въ сѫщото землище на „Хаджийски-Прескаръ“, при съсѣди: доль, пѣть, Савчо Колевъ, Генко Христовъ и Добри Петровъ, оцѣнена за 100 лева; 5) нива, отъ $\frac{1}{2}$ дюл., въ сѫщото землище и мѣстностъ, при съсѣди: Василь Генчовъ, Петъ Маринаша, доль, Иванъ Петровъ и Добри Ивановъ, оцѣнена за 150 л., и 6) нива, отъ 1 дюл., въ сѫщото землище, на „Царскѣ лоза“, при съсѣди: Христо Петровъ, Добри Ивановъ, Петъ Маринаша, доль и Добри Петровъ, оцѣнена за 100 лева.

Желающи г-да да наддаватъ върху горнитѣ имоти, могатъ да се явяватъ всѣки денъ въ канцеларията и освѣнъ неприскъственни дни.

г. Габрово, 30 септември 1888 год.

1—(3098)—3 П. с. приставъ: В. И. Воденчаровъ.

Сливенски окръженъ сѫдъ.

Призовка №. 4632.

Сливенски окр. сѫдъ, съгласно ст. ст. 114 и 115 п. З отъ Врем. Сѫд. Правила, призовава Сайдъ Рушидовъ, Мустафа, Шерифе и Зюмбюль Халилови, Адемъ и Османъ Мехмедови, отъ с. Гюбелъ-Курваллий, Каваклийска околия, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явять лично или чрезъ свои законни пъвѣренници въ залата на сѫщия сѫдъ, въ три мѣсеченъ срокъ отъ денъ на послѣдното трикратно публикуване наст-

ящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговарятъ на предявени срѣчу имъ искъ отъ Атанасъ Г. Куловъ, отъ гр. Ямболъ, състоящъ эть 300 л. турски.

Въ случай, че призоваемите не се явятъ, сѫдътъ ще постъпятъ съгласно ст. 281 п. 1 отъ сѫщите правила. Сливенъ, 1 декември 1888 год.

Предсѣдателъ: К. Тинтеровъ.

1—(3875)—3

Секретарь: Ст. Николовъ.

Плѣвенски окръженъ сѫдъ.

Призовка №. 6278.

Плѣвенски окр. сѫдъ призовава наследниците на Хайдаръ Бей Ахмедъ Буювъ Генджовъ, бивши жители на гр. Рахово, а сега въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явять лично или ярзъ законенъ повѣренникъ въ три мѣсеченъ срокъ, отъ денъ на трикратното публикуване настящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. ст. 114 и 115 п. З отъ Временниятѣ Сѫд. Правила, да отговарятъ на предявени срѣчу тѣхъ искъ отъ Димитъ Т. Балабановъ, отъ гр. Плѣвенъ, повѣренникъ на Лико Димитровъ и Петъ Дачовъ, жители отъ село Славовица, Плѣвенска околия, за нарушение владението на една частъ ливада отъ стойност 2000 лева.

Въ случай на неявяване сѫдътъ ще пристъпи къмъ разглеждане дѣлото задочно съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣказаниетѣ правила.

Плѣвенъ, 3 декември 1888 год.

Предсѣдателъ: Т. Х. Паскалевъ.

1—(3876)—3

Подсекретарь: К. Поповъ.

Видински окръженъ сѫдъ.

Оявление №. 9950.

Видински окр. сѫдъ, възъ основание ст. 850 отъ Врем. Сѫд. Правила, търси отклонившъ се отъ предварителното дирение Тодоръ Ивановъ отъ с. Чаушка, Свищовска околия, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, обвиняме въ нараняване и кражба по слѣдственото дѣло №. 37/84 година.

Отличителните черти на обвиняемия сѫдъ: 38 год. възрастъ, ръстъ високъ, черноокъ, брада брѣсната, дрѣхи черни европейски, на главата съ черенъ коженъ калпакъ, а отгорѣ дѣното (тепето) съ синьо сукно, съ показатела на дѣсната рѣшка сакать и обутъ съ чизми; за това комуто е извѣстно мѣстожителството на помѣнѣтий обвиняемъ умолява се да яви на надлѣжната административно-полицейска властъ, а тази послѣдната се умолява да го представи въ Вид. окр. сѫдъ.

Видинъ, 3 декември 1888 год.

Предсѣдателъ: Г. Мартиновъ.

1—(3877)—3

Секретарь: Х. Живковъ.

Кюстендилски сѫдебенъ приставъ.

Оявление №. 3364.

Подписанний, Г. Н. Чехларовъ, пом. сѫд. приставъ при Кюстендилски окр. сѫдъ на Радомирски участъкъ, на основание исполнител. листъ издаденъ отъ Кюстендилски окр. сѫдъ, на 23 септември 1888 година подъ №. 3059 и съгласно ст. ст. 451, 454, 455, 456, 457, 458, 461, 463 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, съ това честь имамъ да обява на почитае-

мата публика за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣсникъ“ до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ съ наддаване слѣдующий недвижимъ имотъ принадлежащъ на Тасе Меноъ отъ гр. Радомиръ, а именно: 1) една трета част отъ къща, хамбаръ, фурна и механа, направени отъ дървенъ материалъ, покрити съ керемиди, намазани съ калъ, заедно съ място-пространство отъ два уврата, между съсѣди: Стобъ Илчевъ, съсланица, Гоне Миленовъ, съ градина и отъ двѣ страни пътъ, оцѣнена първоначална оцѣнка за 55 лири турски; продаваемия имотъ се намира въ гр. Радомиръ, у долната „Махала“, не е заложенъ нито продаденъ на друго лице, нито е чисто собствено притѣжание на Тасе Мичовъ отъ гр. Радомиръ и ще се продава за удовлетворение искътъ на Димитъ Яковъ отъ сѫщия градъ, състоящъ отъ 47 турски лири, лихвата имъ по 12% годишно, отъ 23 априлъ 1887 година, до окончателното имъ исплащане и разносътъ станали по испълнението.

Желающитъ господа за земать участие въ купуването свободно могатъ да се явятъ въ канцеларията ми у гр. Радомиръ, всѣки денъ и часъ, освѣнъ неприсътственитъ дни отъ 8—12 часа предъ обѣдъ и отъ 2—5 часа подиръ обѣдъ, за да наддаватъ по тѣхъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ. гр. Радомиръ, 17 ноември 1888 год.
3—(3811)—3 Пом. сѫд. приставъ: Г. Н. Чехларовъ.

Оявление No. 3338.

Подписаній, Г. Н. Чехларовъ, пом. сѫд. приставъ при Кюстендилски окр. сѫдъ на Радомирски участъкъ, на основание испълнителни листъ издаденъ отъ Радомирски мирови сѫдия, на 17 юни 1888 год. подъ № 971 и съгласно ст. ст. 451, 454, 455, 456, 457, 461, 463 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, съ това честъ имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣсникъ“ до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ съ наддаване слѣдующето недвижимо имущество принадлежащо на отвѣтника Дина Топаловъ отъ гр. Радомиръ, а именно:

1) ливада, въ мястността „Гърляница“, отъ 6 уврата, между съсѣди: пътъ, Божиль Минтаро, съ нива и отъ двѣ страни Боне Радибушки, съ ливада, оцѣнена първоначална (цѣнка за 18 лири турски;

2) нива, въ сѫщата мястностъ състояща отъ 4 уврата, между съсѣди: Златко Раковски, Божиль Минтаро, отъ двѣ страни и пътъ, оцѣнена за 3 лири турски;

3) нива, у сѫщата мястностъ, състояща отъ 4 увр., между съсѣди: Божиль Минтаро и отъ двѣ страни Боне Радибушки, оцѣнена за 3 лири турски;

4) нива, въ мястността на Дубнички пътъ, отъ 6 уврата, между съсѣди: пътъ, Мите Радевъ, Калфина Нива и Веле Беланвишки, оцѣнена за 4 лири турски;

5) нива, въ мястността у „заграда“ отъ 8 уврата, между съсѣди: Мите Колевъ, Стойче Стояновъ, пътъ и Веле Радибушки, оцѣнена за 7 лири турски;

6) градина, въ гр. Радомиръ, у „Долзата махала“, състояща отъ $1\frac{1}{2}$ уврата, заедно съ каменната й обграда, между съсѣди: Стобъ Илчевъ, съ градина Стойче Кръстовъ-Бачо съ градина и отъ двѣ страни пътъ, оцѣнена за 2 лири турски.

Горѣномѣжното имущество се намира въ чердата на

гр. Радомиръ, не е заложено нито продадено на друго лице и е чисто собствено притѣжание на отвѣтника Диге Топаловъ отъ гр. Радомиръ и ще се продава за удовлетворение искътъ на Димитъ Цв. Челийски отъ гр. София, състоящъ отъ 43 лири турски и разносътъ станали по испълнението.

Желающитъ господа да земать участие въ купуването свободно могатъ да се явятъ въ повѣрената ми канцелария всѣки денъ и часъ освѣнъ неприсътственитъ, отъ 8—12 часа предъ обѣдъ и отъ 2—5 часа подиръ обѣдъ, за да наддаватъ по тѣхъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ. гр. Радомиръ, 28 ноември 1888 год.
3—(3812)—3 Пом. сѫд. приставъ: Г. Н. Чехларовъ.

Призовка No. 3136.

До господина Хюсенъ Алгезъ, отъ село Ковачевци, а сега живущъ задъ граница (Македония) Петричъ.

Подписаній, Г. Н. Чехларовъ, помощникъ съдебенъ приставъ при Кюстендилски окр. сѫдъ, на Радомирски участъкъ, на основание испълнителни листъ издаденъ отъ Радомирски мирови сѫдия, на 4 септември 1885 год. подъ № 1892 и съгласно ст. 430 отъ Врем. Съдебни Правила, приканвамъ ви господине, що слѣдъ трикратното обнародване настоящата въ „Държавенъ Вѣсникъ“, въ растояние на 15 дни да внесете въ повѣрената ми канцелария у гр. Радомиръ, сами или чрезъ законенъ повѣренникъ, 43 лири турски, 30 лева за публикуване призовка, които дължите на Митко Петровъ, отъ гр. Радомиръ и слѣдъ истичанието на помѣжната срокъ да се явите при описа на недвижимото ви имущество, въ противенъ случай ще постапя съ васъ съгласно ст. ст. 433 и 443 отъ Временните Съдебни Правила, т. е. ще опиша и продамъ и безъ ваше присъствие. Радомиръ, 16 ноември 1888 г.
3—(3830)—3 Пом. сѫд. приставъ: Г. Н. Чехларовъ.

Призовка No. 2781.

До Мустафа Али Тусунъ и Садберъ Мемешови наследници, братъ жители на с. Ковачевци, Радомирска околия, а сега живущи въ гр. Мелникъ (Турция).

Подписаній, Г. Н. Чехларовъ, пом. сѫд. приставъ при Кюстендилски окр. сѫдъ, на Радомирски участъкъ, на основание испълнителни листъ издаденъ отъ Кюстендилски окр. сѫдъ, на 13 юли 1888 год. подъ № 987, приканвамъ ви господине, що въ растояние на 15 дни отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣсникъ“, да внесете въ канцеларията ми у гр. Радомиръ, сами или чрезъ законенъ повѣренникъ, 240 лири турски, законната имъ лихва по 12% годишно, отъ 23 юли 1886 год. до окончателното имъ исплащане и 124 лева и 86 ст., за съдебни по водение на дѣлто разноски 257 лева и 92 ст., които дължите на Иванъ Конарановъ, отъ гр. Радомиръ и Иванъ Митовъ отъ с. Пещера, Радомирска околия, въ лицето на повѣренника имъ Ненко Храновъ, отъ гр. Радомиръ и въ случай, че не ги внесете слѣдъ истичанието на помѣжната по-горѣ срокъ, до 5 дни ще постапя съгласно ст. ст. 433 и 443 отъ Временните Съдебни Правила, т. е. ще опиша и продамъ недвижимътъ ви имущество находящи се въ чердата на село Ковачевци, сѫщата околия и безъ ваше присъствие, на които съмъ и наложилъ запоръ.
3—(3163)—3 Пом. сѫд. приставъ: Г. Н. Чехларовъ.

Силистренски окръжен съдъ.

Обявление No. 6047.

Силистренски окр. съдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ Врем. Съд. Правила и опредѣлението си подъ №. 1053 отъ 19 того, дира отклонившъ се отъ предварителното слѣдствие Жеко Варимезовъ, отъ с. Афатъръ, обвиняемъ въ агитиране между населението въ селата: Бабукъ, Айдемиръ, Сръбърна и Кали-Петрово, въ неспокорност и въстаничие противъ правителството.

Огличителните му черти сѫ: 23—24 год., ръстъ среденъ, лице дългнесто, бѣло, глатко, малки кестенни мустаки, брада малка, косма кестенна и, очи вицени, уста голъма, носъ голъмъ, облѣченъ въ дрѣги отъ жълтъ шеякъ, на главата носи черенъ астраханецъ калпакъ, съ дѣсни кракъ малко понакуца.

Всѣкай, комуго е извѣстно мѣстоприбирането на въпросния обвиняемъ задължава се да съобщи на мѣстнѣ администратори и полацейски власти, а тѣзи по слѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ този съдъ.

Силистра, 26 ноември 1888 год.

редѣдатель: Ив. Кавруковъ.

3—(3810)—3

Секретарь: А. Ременковъ.

Обявление No. 6051.

Силистренски окр. съдъ, на основание ст. ст. 850—854 отъ Врем. Съд. Правила и опредѣлението си подъ №. 1049 отъ 19 того, дира отклонившъ се отъ предварителното слѣдствие Оманъ Юмеровъ, отъ с. Коучуларъ, Силистренска околия, обвиняемъ въ нараняване съ огнестрѣльно оружие въ ръката и крака Кумана Георгасевъ, изъ с. Алифакъ, вълдѣствие на което този послѣдниятъ се е поминалъ.

Отличителните му бѣлѣзи сѫ: 26—27 год., ръстъ високъ, очи сини, мустаки едв. мъ пони нали, враѣ дълъгъ, облѣченъ съ потури и антерия отъ синя б.сма, обласанъ съ облѣ поясъ.

Всѣкай, комуго е извѣстно мѣстоприбирането на въпросния обвиняемъ, задължава се да съобщи за това на мѣстнѣ администратори власти, а тѣзи по слѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ този съдъ.

Силистра, 26 ноември 1888 год.

Предѣдатель: Ив. Кавруковъ.

3—(3809)—3

Секретарь: А. Ременковъ.

Свищовски съдебенъ приставъ.

Презовка N. 2550.

Подписаній, Н. К. Орханіевъ, п.м. съд. приставъ при Свищ. окр. съдъ на III участъкъ, на основание исполнителния листъ на Никополски мирови съдия отъ 31 октомври 1888 г. подъ № 11586 произвавамъ Хаджи Мустафа Еурназолу, бивша Никол лскай жителъ, а сега живущъ въ с. Манцица (Турция), да се яи въ канцеларията ми въ г. Никополь, самъ или чрезъ законачъ повѣренникъ, въ 14 дена срокъ слѣдъ трикратното обнародване настоящата призовка въ „Държав. Вѣстникъ“, да заплати на Хава X. Кара Мусифова изъ г. Никополь 4000 гр., законната имъ лихва по 12% въ год. начиная отъ 17 юни 1888 година до окончателното имъ исплащане и послѣднитѣ по водеще на дѣлото разноски 76 лева и 50 стотинки.

Въ противенъ случай, ако до тоя срокъ не ся яви да плати, ще се съобразя съгласно ст. ст. 430 и 433

отъ Врем. Съдеб. Правила и ще пристига къмъ проданъ на него всички имущества, а именно: едно празно място, въ г. Никополь и събирание отъ Никополското град. общанско управление сумата лева сто на съборената му каша.

Никополь 15 ноември 1888 год.

3—(3815)—3 П. съд. приставъ: Н. К. Орханіевъ.

Бургазски съдебенъ приставъ

Обявление No. 1866.

Подписаній, Д. Пенчевъ, п. съдеб. приставъ при Бургазки окр. съдъ, на Анхиалски съд. участъкъ, на основание испълнителенъ листъ изданъ отъ Бургазки окр. съдъ на 15 май т. г. подъ № 2733 въ полза на Ю. и А. Воденичесовъ, отъ г. Бургазъ, позѣренникъ на Салимъ Х. Ахмедъ-оллу, отъ г. Айгосъ, срещу Ави Абдуль Литрафоглу, бивши Аххиалски жителъ, а по настоящемъ живущъ въ г. Цариградъ (Турция), за искъ състоянъ се отъ 148½ лир. тур., закон. имъ лихва по 12% изъ год. отъ 15 юни 1887 год. до пълното исплащане и 278 лева съдебни разноски, три лева за исплащане призвъ и други които ще послѣдватъ по исполнението и съгласно ст. ст. 452, 455—465 отъ Времен. Съдеб. Правила, обявявамъ, че отъ дения на послѣдното троекратно обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще почне и ще се продължи 31 дено, публичната продажба на слѣдующето недвижимо дѣлжниково имущество, а именно: 1) 45 кила нива, находяща се въ Дауглиско землище, Анхиалска околия, въ мѣстността називаема „Казанъ Тарда“, съ предѣли: Хаджи Халилогларъ, Иорги, Дворяна и рѣка, оцѣнена за 45 лир. тур.; 2) 60 кила нива, находяща се въ сѫщото землище, въ мѣстността називаема „Тавтънъ Кайрякъ“, съ предѣли: пазарь-юлу, Янчу Тарласи, Гѣка и Чобанъ Чайри, оцѣнена за 20 лир. тур.; 3) 25 кила виза, находяща се въ сѫщото землище, въ мѣстността називаема „Папазъ Тарласъ“, съ предѣли: Месемзия-юлу, Ахчолъ-юлу, чайъръ, Коста и Арапъ Хасатъ, оцѣнена за 25 лир. тур., и 4) 55 кила нива, находяща се въ сѫщото землище, въ мѣстността називаема „Буджурлукъ“, съ предѣли: отъ двѣтѣ страни патища, рѣка и Ганчу Тарласъ, оцѣнена за 40 лири турски.

Желюдатъ г-да да наддаватъ, могатъ свободно да се явятъ всѣките дѣлници въ канцеларията ми въ гр. Аххиало, частъ отъ 9—12 и отъ 2—5 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѫде възможно да разгледатъ всички формалности по настоящата продажба и да наддаватъ. Аххиало, 4 ноември 1888 год.

3—(3594)—3 П. съд. приставъ: Д. Пенчевъ.

Ловчански съдебенъ приставъ.

Обявление No. 1756.

Подписаній, Д. Н. Консулъ, пом. съд. приставъ при Ловчански окр. съдъ, на I участъкъ, на основание исполнителенъ листъ на Ловчански мирови съдия отъ 3 декември 87 г. подъ №. 3042 и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, че имамъ съ настоящето си да обяви на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 дено ще трае публичната проданъ съ наддаване на слѣдующите нед-

вижими имущества на дължника Цоню Нечовъ, отъ с. Какрина, находящи се въ Какринското землище, а именно:

1) една двоетажна къща, въ с. Какрина, на Дъбевската махала, отъ дървена направа съ соба и ашево на горницата, а отдолу маза, съ каменна основа, съ стени оплетени отъ прътие, дълга 10 метра, широка 8 метра и висока 4 метра, съ отдѣлни направени отъ прътие житни камбари два, плевни, сая и сборъ, всички покрити съ слама, а къщата покрита съ площи, съ харманъ и дъб градини въ които и неколко овощни дървета, съ пространство около 2 дюлюма заедно съ зданието, при съсѣди: къщите на Миню Цоневъ и отъ три страни пътъ, оцѣнена за 200 лева;

2) нива, на мястността „Бучи“, 1 дюл., съ съсѣди: Дончо Гечовъ, Петър Ганювъ, Ганю Цонювъ и трънакъ, оцѣнена за 10 лева;

3) нива, на „Горно Бучи“, 1 дюл., съ съсѣди: Ганю Цонювъ, Петко Тодоровъ Газариновъ и Михо Щачовъ, оцѣнена за 6 лева;

4) нива, на мястността „Кечевица“, 1 дюл., съ съсѣди: Трифонъ Нечовъ, Вълчо Мичевъ и Трифонъ Добревъ, оцѣнена за 6 лева;

5) нива, на „Дялать“, 1 дюл., съ съсѣди: Иванъ Сирювъ Габракътъ и Ганю Цоневъ, оцѣнена за 6 лева;

6) нива, на сѫщото място, 1 дюл., съ съсѣди: Христо Гергевъ Пенчоулу, Трифонъ Нечовъ, Денчо Ганевъ Вълевъ оцѣнена за 6 лева;

7) нива, на „Осойца“, 1 дюл., съ съсѣди: Петко Трифоновъ, Коно Нешовъ, Христо Байчовъ и долъ, оцѣнена за 6 лева;

8) нива, на сѫщото място, 1 дюл., съ съсѣди: Трифонъ Нечовъ, Коно Нешовъ, Ив. Радювъ и Христо Илиевъ Гадуларъ, оцѣнена за 6 лева;

9) нива, на „Емище“, 1 дюл., съ съсѣди: Трифонъ Нечовъ, Коно Ивановъ и пътъ, оцѣнена за 6 лева;

10) нива, на „Бърдо“. 1 дюл., съ съсѣди: Петко Радоевъ, Трифонъ Нечовъ, пътъ и долъ, оцѣн. за 6 лева;

11) нива, на „Габракътъ“, отъ 1 дюл., съ съсѣди: Трифонъ Нечовъ, Петко Трифоновъ и кайракъ, оцѣнена за 6 лева;

12) нива, на сѫщ. място, 1 дюл., съ съсѣди: Петко Трифоновъ, Трифонъ Нечовъ, Вълчо Мичовъ и пътъ, оцѣнена за 6 лева;

13) нива, на „Попеницъ“, 1 дюл., съ съсѣди: Петко Мариновъ, Трифонъ Нечовъ и Стоянъ Геновъ, оцѣнена за 6 лева;

14) нива, на „Разбоинъ долъ“, 1 дюл., съ съсѣди: Петко Трифоновъ, Трифонъ Нечовъ, пътъ и дере, оцѣнена за 6 лева;

15) нива, на „Сини виръ“, 1 дюл., съ съсѣди: Петко Трифоновъ, Матювица Велкината, Трифонъ Нечовъ и пътъ, оцѣнена за 6 лева;

16) нива, въ „Ливадица“, 1 дюл., съ съсѣди: Трифонъ Нечовъ, Петко Трифоновъ и Гени Денчовъ, оцѣнена за 6 лева и,

17) ливада, на „Ливади“, 2 дюл., съ съсѣди: Гани Цонювъ, Трифонъ Нечовъ и Петко Трифоновъ, оцѣнена за 20 лева.

Тия имоти сѫ собствено притѣжание на дължника Цоню Нечовъ и сѫ свободни отъ всѣкакъвъ залогъ и запоръ освѣнъ настоящий и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Рачо Венковъ, отъ г. Ловечъ, повѣрен. на М. Дочовъ, отъ с. Градъ, състоящъ отъ 2638 гр. съ законната имъ лихва, отъ 26 октом. 1887 г. до окончателното имъ исплащане, заедно съ 3 лева сѫдебни разноски, разноскитѣ по испълнението и правителственни и общин. даждия 47 лева и 31 ст.

Наддаванието ще почне отъ означенитѣ имъ първоначални оцѣнки.

Желаещитѣ г-да да наддаватъ, могатъ свободно да се явяватъ въ канцеларията ми въ всѣки присъственъ ден за наддаване частътъ отъ 8—12 преди и отъ 2—4 после пладаѣ, гдѣто ще имъ сѫ достъпни всичкитѣ книжа за разглеждане по продажбата.

Ловечъ, 23 ноември 1888 год.

з—(3817)—3 П. сѫд. приставъ: Д. Н. Консуловъ.

Севлиевски сѫдебенъ приставъ.

Обявление №. 1913.

Подписанний, Н. Килифаровъ, пом. сѫдеб. приставъ при Севлиевски окр. сѫдъ, на основание испълнителнитѣ листове подъ №№ 1734 и 2100 издадени отъ Севлиевски окр. сѫдъ и съгласно ст. ст. 430, 437, 454, 455 и 465 отъ Бремен. Сѫдебни Правила, обявявамъ за всесобщо знание, че слѣдъ 31 денъ отъ датата на третото публикуване настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“, въ канцеларията ми въ г. Габрово ще се извърши публичната проданъ върху недвижимитѣ имущества на Яако Минковъ и Св. Ц. Андреевъ, отъ гр. Габрово, а именно:

1) една приста и дървена къща, въ Габрово, улица Николаевска, №. 219, съ два ката; на долнѣ катъ мааза, дюкянъ и къща, безъ врата и безъ нѣкоя помежду преграда, горниятъ катъ е недоскаранъ, лице има $3\frac{1}{2}$ метра и дължина $13\frac{1}{2}$ метра, граници: улица Николаевска, отъ дѣвъ страни Пенчо Минчевъ и улич. а б-та;

2) бостанъ въ землището на г. Габрово на „Боровото“, $1\frac{1}{2}$ дюлюма, съ граници: Петър Деката, Стефанъ Н. Геневъ, рѣка Сиакювица и пътъ,

3) една приста дървена къща, съ дворъ отъ една лѣха, въ градъ Габрово, въ Черковна улица, №. 31, съ съсѣди: черковна къща, Велковската улица, къщата на Велчо Нинчовъ и пътъ, състои се отъ 2 ката, на горниятъ има 2 соби и 2 къщи, а долнѣ — дюкянъ; лице има 6 метра 50 сан. и широчината толкоъ, къщитѣ сѫ покрити съ площи.

Споменнатитѣ първоначално се оцѣнени за 1600 лева отъ която цифра ще се почне наддаванието, които ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на г-на Севл. окр. управителъ, състоящъ отъ 5340 лева и 36 стот. съ разноскитѣ.

Желаещитѣ г. г. да купятъ горнитѣ имущества могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на продаваемитѣ имущества, всѣки денъ освѣнъ непрѣстъвеннитѣ дни и часове въ канцеларията ми въ г. Габрово.

Габрово, 31 октомври 1888 г.

з—(3491)—3 П. сѫд. приставъ: Н. Килифаровъ.

Пловдивски съдебен приставъ.

Обявление No. 2768.

Подписаный, пом. съдеб. приставъ при Пловдивский окр. съдъ на III Пловдивский участъкъ, А. Гарговъ, на основание исполнителни листъ №. 1616, на Пловдивский окр. мирови съдия, въ полза на хъзната противъ Апостолъ Петровъ въ лицето на опекуна му Стойменъ Апостоловъ отъ с. Полатово, за искъ отъ 226 лева и 85 ст., 14 лева за водение на дѣлото и разноски по исполнението и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 460, 461, 462 и 465 отъ Времен. Съдеб. Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ три-кратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Въстникъ“, и до 31 день ще да се продаватъ, на публиченъ, чрезъ наддаване, търгъ, въ канцелариата ми въ гр. Пловдивъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на Апостолъ Петровъ въ лицето на опекуна му Стойменъ Апостоловъ отъ с. Полатово, а именно:

- 1) една нива, отъ 2 увр., находяща се въ землището на с. Полатово, въ мѣстността „Душката“, съ граници: Тонка Мишевъ, Петраки Молловъ, Колювица Тинева и пътъ, оцѣнена за 20 лева;
- 2) една вива, отъ 3 увр., сѫщо землище, въ мѣстността „Стари Лозъ“, съ граници: Георги Добревъ, Митю Наневъ, Стояна Вълковъ, оцѣнена за 30 лева;
- 3) една вива, отъ 2 лехи, сѫщо землище и мѣстность, съ граници: В. Николовъ, Георги Боечевъ, Стоянъ Вълковъ и пътъ, оцѣнена за 10 лева;
- 4) една нива, отъ 1½ увр., сѫщо землище, въ мѣстността „Бегликъ“, съ граници: Кръстю Геновъ, Ангелъ Кънчевъ и пътъ, оцѣнена за 15 лева;
- 5) една нива, отъ 2 увр., сѫщо землище, въ мѣстността „Ариудъ-Пара“, съ граници: Стоянъ Вълковъ, Стоица Мисирковъ, Ив. Руссеновъ и пътъ, оцѣнена за 20 лева;
- 6) едно лозе, отъ 3 лехи, сѫщо землище, въ мѣстността „Новите Лозъ“, съ граници: Стойменъ Апостоловъ, Андрея Гочевъ и Колю Кънчевъ, оцѣнено за 15 лева;
- 7) една нива, отъ 1 увр., сѫщо землище, въ мѣстността „Харманъ Каржъ“, съ граници: Д. Тодоровъ, В. Тодоровъ, Ангелъ Биковъ и желѣзни пътъ, оцѣнена за 10 лева;
- 8) една нива, отъ 1 увр., сѫщо землище, въ мѣстността „Вѣлий Камъкъ“, съ граници: В. Николовъ, К. Филиповъ, Михалъ Стойменовъ и пътъ, оцѣнена за 10 лева, и
- 9) една къща, двоетажна отъ която долний етажъ е празенъ, а на горний етажъ дѣлъ стаи за живѣние отъ които едната е недоправена, сградена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди и съ дворъ около 1 увратъ, находяща се въ с. Полатово, съ граници: отъ три страни пъти и В. Тодоровъ, оцѣнена за 200 лева.

Проданъта почка стъ означенитѣ по-горѣ първона-чални оцѣнки. Желающитѣ да купятъ горѣзначенитѣ имоти или да наддаватъ върху тѣхъ, могатъ да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Пловдивъ всѣки денъ освѣнъ нещирѣственитѣ дни.

гр. Пловдивъ, 29 ноември 1888 год.

2—(3897)—3 П. съдеб. приставъ: А. Гарговъ.

Севлиевски окр. съдъ.

Обявление No. 3344.

Севлиевски окр. съдъ, съгласно опредѣленитето си записано въ протокола му подъ № 348, държанъ въ съдебното му засѣданіе на 10 того и ст. ст. 850 и

851 отъ Временните Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обявява, че дери отклонившъ се отъ съдебното дирение Ахмедъ Вълкоолу, ж. отъ с. Градница, Сливенско, обвиненъ въ копуване безъ знанието на акцизниятъ надзоръ 75½ оки тютюнъ изъ листи и въ продаване стъ него безъ да е ималъ за това надлѣжниятъ патентъ.

Отличителните бѣлѣзи на обвиняемия сѫ: 45 годишна възрастъ, ръстъ високъ и дебель, коса червено-руса, очи сиви, лице обикновенно малко широко, мустаци руси, брада руса подстригана.

Севлиевски окр. съдъ, умолява всѣкиго, който знае или би узналъ гдѣ се намира обвиняемия, да извѣсти за това на най-близките власти, а тѣзи послѣдните да го представятъ въ съда.

гр. Севлиево, 23 ноември 1888 год.

Предсѣдателъ: В. Поповъ.
3—(3800)—3 Подсекретарь: А. Стойчевъ.

Кюстендилски мирови съдия.

Призовка No. 2302.

Кюстендилски мирови съдия, въз основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и изменението на ст. ст. 114 и 115 пунктъ 2 отъ Врем. Съд. Правила, призовава братия Сефулла и Молла Шабанъ Мерсинови, бивши Кюстендилски жители, а сега живущи въ гр. Велесъ (Турция), да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Кюстендилското мирово съдилище, въ двѣмъсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Въстникъ“, да отговарятъ на предявения срѣщу тѣхъ искъ отъ Кюстендилския жител Андрея Ихчиевъ, за 4467 гроша по два записи.

Въ случай на неявяване, мировий съдъ ще постави съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

гр. Кюстендилъ, 30 ноември 1888 год.

Мировий съдия: Н. Икономовъ.
3—(3807)—3 Секретарь: Ив. П. Мурджевъ.

Бургазски съдебен приставъ.

Обявление No. 790.

Подписаный, Никола Коковъ, съдеб. приставъ при Бургазки окр. съдъ, на основание исполнител. листъ №. 1227, издаденъ отъ съдящи съдъ на 8 мартъ 1888 год., въ полза на Оанесь Калпакчианъ, живущъ въ г. Бургазъ и съгласно ст. ст. 451, 454, 455, 461, 462 и 465 отъ Времен. Съд. Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Д. Въстникъ“ и до 31 день ще трае продажбата на 2/3 части отъ слѣдующитѣ недвижими имущества, собственни на дължника Таквъръ Айдониантъ Тюлбекчианъ, живущъ въ г. Цариградъ, а сега въ градъ Бургазъ, находящи се въ с. Ваякъ и мѣстността му, а именно:

1) нива, въ „Машатлъкъ“, около 400 уврата, отъ които 120 разработени, а остатъка келеме, между съсѣди: гъръль, пътъ, Никола Ивановъ и геренъ, оцѣнена за 266 лева;

2) нива, въ „Чардакъ-Тарла“, около 80 увр., между съсѣди: пътъ, Хасанъ Махмудовъ и Никола Ивановъ, оцѣнена за 53 лева;

3) нива, въ „Кара-Юнузъ“, около 300 увр., между съсѣди: Аруадъ Димитръ, Хасанъ Махмудовъ, Сmailъ Сюлеймановъ, Огъ Иолу и герентъ, оцѣнена за 200 л.;
 4) ливади, въ „Кара Юнузъ“, наименовано „Чеземе Чайръ“, около 60 уврата и „Ада Чайръ“, около 20 уврата, между съсѣди: рѣка, Боеvъ и Зафирополу, оцѣнени за 53 лева;

5) ливада Сютию, въ „Кючюкъ-Хаджи“, около 40 уврата, между съсѣди: Зафирополу, Акибоулу и рѣка, оцѣнена за 26 лева;

6) нива „Узунъ-Парче“, около 40 увр., между съсѣди: герентъ Огъ-Иолу, Арнаудъ Димитръ и Никола Ивановъ, оцѣнена за 26 лева;

7) нива, около 200 уврата, въ „Мерата“, между съсѣди: пашъ, Меличикъ Алчая, мера и Димитръ Анастасовъ, оцѣнена за 135 лева;

8) нива, въ „Маличъ“, около 400 увр., между съсѣди: отъ двѣ страни пашъ, Казъ Мераса, Никола Ивановъ, Арнаудъ Димитръ, Чемлекоолу Ибраимъ и Юзенъ Махмудовъ, оцѣнена за 267 лева;

9) нива, въ „Сърта“, около 200 увр., между съсѣди: отъ двѣ страни пашъ, Чаллакъ, Арнаудъ Димитръ и мера, оцѣнена за 135 лева;

10) нива при „Селето“, около 80 увр., между съсѣди: гьоль, чаллакъ, гробища, пашъ, Степаная и Арнаудъ Димитръ, оцѣнена за 53 лева;

11) кашълъ въ „Кара-Юнузъ“, называема „Касабъ-Кашълъ“, състояща отъ жгъли за 2,000 овци, единъ хамбаръ и една одая, оцѣнена за 4,000 лева;

12) нива, въ „Кабалакъ Сжръ тарла“, около 16 увр., между съсѣди: отъ всички страни чаллакъ, оцѣнена за 12 лева;

13) кашълъ „Бююкъ-Башлай“, между съсѣди: пашъ, Куртъ Теде, чаллакъ, башъ-теде и Сусаче тэрла, съ принадлежността й за 3,000 овци, оцѣн. за 4,000 л.;

14) нива, „Ходжа-Тарла“, около 600 уврата, между съсѣди: гьоль, сивуръ на Бургазската мѣстностъ, пашъ отъ къмъ селото и единъ пашъ се дѣли на двѣ части, оцѣнена за 400 лева;

15) нива „Тасъ-Тарла“, около 200 уврата, между съсѣди: отъ двѣ страни пашъ и Георги Гергиновъ, оцѣнена за 135 лева;

16) нива „Гьоль-Тарла“, около 500 уврата, между съсѣди: Арнаудъ Хюсени, гьоль и пашъ, оцѣнена за 335 лева;

17) нива, „Теке-Тарла“, около 150 уврата, между съсѣди: отъ двѣ страни пашъ, Димитръ Тилчевъ, и чаллакъ, оцѣнена за 100 лева;

18) нива, „Гююкъ“, около 200 уврата, между съсѣди: пашъ, гьоль, чаллакъ, оцѣнена за 135 лева;

19) нива, „Лекювъ-Юртъ“, около 200 увр., между съсѣди: отъ двѣ страни пашъ, Никола Ивановъ и Георги Гергиновъ, оцѣнена за 135 лева;

20) нива, „Узунъ-Тарла“, около 150 уврата между съсѣди: пашъ, Узунъ Геренъ, кладенецъ, чаллакъ и Арнаудъ Димитръ, оцѣнена за 100 лева;

21) нива, „Чаушъ-Тарла“, около 160 увр., между съсѣди: гьоль, геренъ и чаллакъ, дѣлена на двѣ части отъ, пашъ оцѣнена за 106 лева;

22) дюженъ въ селото, между съсѣди: отъ всички страни пашъ, лице 13 метра, широкъ 9 метра, високъ

2 метра, материалъ дървенъ и покритъ съ керемиди. оцѣненъ за 600 лева, и

23) юртъ, въ селото отъ около 16 увр., заедно съ 16 уврата бахча и 7 почти срутени здания, между съсѣди: гьоль, пашъ, геренъ и Коджа Ибриямъ, оцѣненъ за 6,000 лева,

Тѣзи имущества се продаватъ за издѣлжение искътъ отъ 1,400 лари турски и 1685 лева.

Продажбата ще се изврши въ канцеларията ми въ г. Бургазъ, като ще се почне съ положената на всѣки кмѣсъ първоначалната цѣнка.

г. Бургазъ, 3 ноември 1888 год.
 2 (3533)-3 Съдеб. прѣставъ: Н. Коковъ.

Самоковскии мирови сѫдия.

Празовка № 1991.

Възъ основане ст. 115 п. 3 отъ Времен. Съдебни Правила, Самоковскии мирови сѫдия М. Ивановъ, призовата Аръфъ Хикметъ Ефенди, бывши житель на гр. Самоковъ, а сега живущъ въ Турция съ неизвестно мѣстожителство, да се язди лично или чрезъ свой законенъ повѣреникъ въ Самоков. мирово сѫдлище, въ срокъ три мѣсесци отъ трикратното обнародование въ „Д. Вѣстникъ“ настоящата призова и отговаря на искътъ предявленъ срѣнъ него отъ Самоковската земедѣлческа и сиротска касса, като поръчатель на Молла Абдурахмановъ, тоже бивши житель на гр. Самоковъ, за 1000 гр. и доносимата имъ лихва отъ 15 юли 1877 година.

Въ случай на неявяване, ще ся постѫпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѫдопроизводство.

Самоковъ, 5 декември 1888 год.
 2 (3881)-3 Мировий сѫдия: М. Ивановъ.
 Секретарь: Янакиевъ.

Русенскии сѫдебенъ приставъ.

Обявление № 970

Подписаній, Ил. Табаковъ, помощ. сѫд. приставъ при Русенскии окр. сѫдъ, на Вѣленскии участъкъ, на основание испльнител. листове подъ №. №. 1566, 1753 и 1763, издадени отъ Вѣленскии мирови сѫдия, презъ мѣс. цв. февруари 1888 год., чрезъ който е осъденъ Ангелъ Д. Шашковъ, отъ г. Бѣла, позвѣренникъ на малолѣтното дѣтѣ, на покойния Петър Т. Вълневъ, отъ сѫщия градецъ, да заплати отъ имуществата на покойний Вълневъ, на Свѣщенникъ Петър П. Николовъ, отъ г. Бѣла, 3262 гроша заедно съ лихата имъ отъ 13 ноември 1887 год., до исплатището имъ 38 лева разноски по водение на дѣлото на Мариала Д. Шашковъ, отъ сѫщия градъ, 4,000 гр., — на Никола С. Момчиловъ и С-ие отъ г. Горна-Орѣховица 1118 гроша и съобразно съ ст. ст. 454, 465 и 474 отъ Врем. Сѫд. Правила, обявявамъ, че отъ денътъ на послѣдното троекратно обнародование настоящето въ „Д. Вѣстникъ“, се вънориза проданъта на недвижимите имущества на поимнатъ съ исклучение на § 2, обявена съ обявление ми №. 199, въ броеве: 52, 53 и 55 на „Д. Вѣстникъ“, 1888 година.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества, умоляватъ се да се съобразятъ съ настоящето ми.

г. Бѣла, 7 ноември 1888 год.
 2 (3545)-3 Пом. сѫд. приставъ: Ил. Табаковъ.

Русенски съдебенъ приставъ.

Обявление №. 1490.

Подписаный, Симеонъ И. Молловъ, пом. съд. приставъ при Русенски окр. съдъ, на III участъкъ, на основание исполнителни листъ №. 637, издаденъ отъ Русен. окр. мѣрови съдия, въ полза на Киро Димитровъ, изъ г. Русе, противъ Маринъ Манчовъ, изъ с. Гагала, за искъ 3600 гр., лихвата имъ по 12% въ годината отъ 15 септември 1886 год. до исплащанието имъ, 3 лева съд. разноски и разноски по исполнението, съгласно ст. ст. 454 — 465 отъ Врем. Съд. Правила, обявявамъ за знание, че отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародование настоящето въ „Д. Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната продажа на слѣдующето дължниково недвижимо имущество: 1) една нива, отъ 16 дюл. и 3 лехи, въ землището на с. Гагала, въ мѣстността „подъ баирчната“, между съсѣди: Иванъ Каракора, Цвѣтко Митеевъ, Митю Бобевъ и Махаль Николовъ, оцѣнена за 252 лева; 2) нига, отъ 8 дюл. и 1½ лехи, въ землището на същото село, въ мѣстността „Узулъ дерѣ“, между съсѣди: Митю Тончовъ, Тодоръ Вълковъ, Андрей Ганевъ и Петъръ Тончовъ, оцѣнена за 100½ лева; 3) една нива, отъ 11 дюл. и 3½ лехи, въ същото землище, въ мѣстността „Башарна Полу“, между съсѣди: Андрей Ганевъ, Върбанъ Димовъ, Трифонъ Таралезовъ и Петъръ, оцѣнена за 179 лева. Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Желающитѣ г-да да купятъ тия имущества, могатъ да се явяватъ въ капелариата ми всѣки присъствиенъ денъ да разглеждатъ формалностите и да наддаватъ. Русе, 26 ноември 1888 год.

3—(3818)—3 П. съдеб. приставъ: С. Молловъ

Т.-Пазарджикий съдебенъ приставъ.

Обявление №. 1511.

Подписаный, Якимъ Н. Поповъ, помощ. съдебенъ приставъ при Т.-Пазар. окр. съдъ на Ихтимански съд. испъл. участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ №. 617, издаденъ отъ Ихтимански мир. съдия на 17 юни 1888 год. въ полза на Наколчо С. Манафски, житель отъ с. Костенецъ, противъ Ангелъ С. Манафски, отъ същото село, за 1630 гр. и всички разноски по исполнението и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 456 отъ Временните Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, за всесъщо знание, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ, въ с. Костенецъ, слѣдующето дължниково недвижимо имущество, а именно: една къща, съ дворъ и готварница, находяща се въ с. Костенецъ, къщата има 12 метра дължина, 10 м. ширина и 6 метра височина, при съсѣди: Христо Манафски, градина и плевня, оцѣнена за 2000 грона.

Желающитѣ г-да да наддаватъ и купятъ горѣпомѣхнатата къща съ дворъ и готварница, могатъ да присъствуватъ свободно въ повѣренната ми кавелария въ г. Ихтиманъ въѣки присъствиенъ денъ и часъ отъ 8—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ включително гдѣто ще имъ бѫдатъ достъпни вичкиѣ книжа, относящи се до настоящата продажба.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ. Ихтиманъ, 28 ноември 1888 год.

3—(3814)—3 П. съд. приставъ: Я. Н. Поповъ.

Пловдивски съдебенъ приставъ.

Обявление №. 2467.

Съдебниятъ приставъ при Пловд. окр. съдъ, на основание исполнителни листъ №. 126 отъ 12 юли 1886 год., издаденъ отъ Пловд. окр. съдъ, въ полза на Петъръ Пластиновъ, срещу Андрея Из. Пашипорта и двамата отъ г. Пловдивъ и съгласно ст. 465 отъ Врем. Съд. Правила, обявява, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Д. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава въ канцелариата ми въ г. Пловдивъ, IV частъ, „Българокатолическа махла“, на единъ етажъ отъ двѣ стани и едно хапово, построена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, до съсѣди: Петъръ Кайджи, Кривъ Тачо, Андрея Арабаджи и пѣть, оцѣнена за 7872 грона.

Казаната къща е собственна на дължника, не е подъ запоръ другому и ще се продава за иска на Петъръ Пластиновъ. Желающитѣ да наддаватъ, въка заповѣдатъ къ канцелариата ми презъ работните дни и часове. Пловдивъ, 28 ноември 1888 год.

3—(3819)—3 Съдебенъ приставъ: Патевъ.

Свищовски окръженъ съдъ.

Обявление №. 4940.

Свищовски окр. съдъ, съгласно опредѣленietо си станало въ распоредителното му засѣданie на 23 ноември 1888 г. подъ №. 944 и възъ основание ст. ст. 850 и 853 отъ Времен. Съдебни Правила, чира отклонившъ се отъ предварителното дирение Петъръ Мокана, съ неизвестно мѣсторождение, обвиняемъ въ открадване отъ господаря си Трифонъ Огненовъ, изъ с. Гуляци, Никополско, чрезъ взломъ разни вѣщи и цари.

Помѣнжтий обвиняемъ има слѣдующитѣ отличителни бѣлѣзи: рѣсть срѣдеѧ, лице сухо, коса русса, ябланинъ му кости на лицето издадени, очи сиви, мустаци и брада нѣма, приказва съ тежъкъ гласъ и полека, говори Румънски и Български, облеченъ съ Румънски селски дрѣхи, възрастъ 20—21 годишна, има двѣ имена Петъръ или Иванъ Мокана,

Всѣкой, който би узналъ мѣстожителството на речеиий обвиняемъ, умолявамъ се да извѣсти за това на най-близиските полицейски власти, а тия послѣдните сѫ сязани да го приведатъ въ Свищ. окр. съдъ.

Свищовъ, 30 ноември 1888 год.

Предсѣдателъ: С. Станчевъ.

1—(3873)—3 Секретарь: Г. А. Петровъ.

Призовка № 4943.

Свищовски окр. съдъ, възъ основание ст. 115 п. 2 отъ Времен. Съд. Правила, призовава бившия житель отъ г. Свищовъ, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), Османъ Бей Джелиловъ, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ съдъ въ двамѣсяченъ срокъ, отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, да отговаря на предявението срѣчу му искъ отъ Янко Банковъ, изъ г. Свищовъ, повѣренникъ на Митанко Ц. Караджиевъ, изъ с. Лѫжени, Свищовско, за искъ 4000 лева.

Въ случаи, че призоваемия не се явят въ означените сроки, съдът ще постъпи съгласно ст. ст. 127 и 281 отъ Врем. Съл. Правила.

Свищовъ, 30 ноември 1888 год.

Предсъдателъ: Станчевъ

1—(3874)—3

Секретаръ: Г. А. Петровъ

Старо-Загорски съдебенъ приставъ.

Обявление № 5234.

Подписанний, К. Чакмаковъ, съд. приставъ при Ст.-Загорски окр. съдъ, на I испълн. участъкъ, на основание испълнит. листъ подъ №. 3229, издаденъ отъ Ст.-Загорски окр. съдъ, на юлий 1888 г. и съгласно ст. ст. 451, 454, 455, 456 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ последното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Въстникъ“ и до 31 день въ канцелариата ми въ г. Ст.-Загора, ще се извърши публична проданъ върху недвижимото имущество на Фериха Събова отъ г. Ст.-Загора, а именно: 81 увр. кория, въ землището на с. Муратлий, Ст.-Загорска околия, съ страни: нивитъ на Бокоръ Ишевъ, Руфаилъ Хаймъ Асса, Тодоръ Маневъ Маджерски, пашъ и пашъ къмъ бекрекъ, оцѣнена за 2430 лева.

Това имущество ще се продава за издължение изда-
дений противъ помѣнжата дължница Фериха Събова,
испълнит. листъ за сумма отъ 114 лири турски и 18
гр. златни, законното имъ лихва по 12% на година,
считана за 38 тѣхъ л. т. и 6 гр. златни, отъ 31 ок-
томври 1884 г., а за другите 38 л. т. и 6 гр. зл.,
отъ 31 октомври 1885 г. и за остатъкътъ 38 л. т.
и 6 гр. златни, отъ 31 октомври 1886 год. до окон-
чателното имъ исплащане съдебни и за канцелярски
разноски 69 лева и за правоводение на дѣлото 143
лева и 50 ст.

Желающите г. г. да купятъ помѣнжето имущество
можатъ да се явяватъ въ канцелариата ми въ г. Ст.-
Загора, всички присъственъ день и часа отъ 9—12 сут-
ренята и отъ 2—5 послѣ обядъ и да наддаватъ гдѣто
ще имъ бѫдатъ достъпни книжката относително горната
продажба. г. Стара-Загора, декември 1888 год.

1—(3896)—3

Съд. приставъ: К. Чакмаковъ.

Повъстка №. 3133.

До господина Мустафа Хасановъ изъ с. Запълня, Ново-
Загорска околия, живущъ въ Турция.

На основание испълн. листъ № 1322, издаденъ отъ
Ново-Загорски мир. съдъ, на 16 август 1884 год.,
въ полза на казната противъ васъ, за 4696 $\frac{3}{40}$ гр.
златни, съд. разноски 185 $\frac{92}{100}$ гр. златни, поканвамъ
ви да се явите лично или чрезъ свой повъреникъ въ
помѣнната ми канцелария, въ дѣ-недѣленъ срокъ, отъ
послѣдното трикратно публикуване настоящата повъстка
въ „Държавенъ Въстникъ“, съгласно ст. 430 отъ Вре-
менните Съдебни Правила и внесете казаний си дългъ;
въ противенъ случаи ще се продадутъ всичките ти не-
движими имущества, находящи се въ землището на с.
Запълня. гр. Нова-Загора, 29 ноември 1888 год.

1—(3889)—3 П. съд. приставъ: Б. Н. Богдановъ.

Т.-Пазарджикски съдебенъ приставъ.

Обявление №. 3320.

Подписанний, Стоянъ Г. Акрабовъ, съдебенъ приставъ
при Т.-Пазардж. окр. съдъ, на I град. участъкъ, на
основание испълнит. листъ на Т.-Пазардж. окр. съдъ,
отъ 30 септември 1888 год. подъ № 6686 и съгласно
ст. ст. 455, 456, 457, 459, 461, 462, 463, 464,
465, 466, 467, 469, 471, 472, 473 и 474 отъ
Временните Съдебни Правила, чрезъ настоящето си обя-
явявамъ за всеобщо знание на интересуващи се лица,
че отъ денътъ на последното трикратно публикуване
настоящето въ „Държавенъ Въстникъ“, на долуизложените
недвижими имущества на Петър Малиновъ отъ с.
Чернагорево, именно: 1) нива, 4 уврата, находяща се
въ същото землище, въ мѣстността „Четарлъка“, съ
предѣли: Маджара Туталъковъ, Трифонъ Малиновъ, оцѣнена
за 160 лева; 2) нива, 3 увр., въ същото землище,
въ мѣстността „Мерата“, съ предѣли: Догановъ-
ски пашъ и Трендафилъ Малиновъ, оцѣнена за 90 л.;
3) нива, 2 увр., въ същото землище, въ мѣстността
„подъ Пирновица“, подъ Напазовия кладенецъ“, съ пре-
дѣли: Иванъ П. Газевъ и Тошо Кольсъвъ, оцѣнена за
40 лева; 4) нива, отъ 3 увр., въ същото землище, въ
мѣстността „Друма“, съ предѣли: Догановски пашъ и
Трифонъ Малиновъ, оцѣнена за 90 лева; 5) нива, отъ
3 лехи, въ същото землище, въ мѣстността „Догановски
пашъ“, съ предѣли: Трифонъ Табаковъ и Никола
Будевъ, оцѣнена за 15 леса.

Които имущества ще се продаватъ за издължение
дългътъ му отъ сумма 2025 гроша текуци и всичките
станали разноски по испълнението съгласно горѣказаний
испълнителъ да съ издастъ отъ Т.-Пазардж. окр.
съдъ, въ полза на Иванъ Радевъ отъ г. Т. Пазарджикъ,
които имущества съ собствено притежание на отвѣт-
ника и не сѫ заложени никому подъ запоръ.

Наддаванието ще почне отъ первоначалната оцѣнка.

Желающите господа да купятъ горните имущества
можатъ свободно да доиджатъ въ канцеларията ми всички
присъственъ денъ освѣнъ неприсъствените и раз-
глеждатъ формалностите на настоящето дѣло.

гр. Т.-Пазарджикъ, 3 декември 1888 год.

1—(3898)—3 Съд. приставъ: С. Г. Акрабовъ.

Свищовски съдебенъ приставъ.

Повъстка №. 1789.

Подписанний, Ив. Г. Драгановъ, съд. приставъ при
Свищовъ окр. съдъ, на основание испълнителни листъ
на Свищовъ окр. съдъ, отъ 28 септември т. г. подъ
№. 3672, чрезъ настоящето си пригласявамъ Свищов-
ски жител Д. Г. Анневъ, живущъ въ неизвѣстностъ,
да внесе въ повъренната ми канцелария, въ растояние
на 14 дни отъ троекратното обнародование настъпящето
ми въ „Държавенъ Въстникъ“ 12750 лева златни и
лихвитъ имъ по 12% отъ 19 септември н. г., до исп-
лащането имъ и разноската по испълнението на горн-
омѣнжатъ листъ за исплащане помѣнжата сумма на
Ангелъ С. Буцковъ изъ г. Свищовъ; въ противенъ слу-
чай ще се постъплю съгласно ст. 433 отъ Врем. Съд.
Правила, къмъ описъ, оцѣнка и продажба на недвижи-
мите имущества, означени въ ипотечните актове подъ
№. №. 25, 26 и 27/83 г. Свищовъ, 11 ноември 1888 г.

1—(3608)—3 Съд. приставъ: Ив. Г. Драгановъ.